

la farga

Revista de Salt

Any XXXIV. Núm. 292 - febrer 2013 - Preu 1,80 €

Activitats del mes de febrer i març

CASAL DE JUBILATS

- Dia 21 de FEBRER. Excursió: VISITA MUSEU DE GAVÀ I CUNIT. Sortida a les 8,00 hores del matí. Preu: 40 €. Esmorzar inclòs. Els dies de cobrament dels tiquets seran el 14 i 15 de febrer, de les 4 a les 6 de la tarda. Per informació i assessorament dirigiu-vos al Sr. Josep Llovet. Telèfon 607876946.
- Dia 7 de FEBRER. CONCERT MUSICAL a càrrec del Grup CALIDAE. Hora: 8 del vespre. Lloc: Teatre de Salt. Entrada gratuïta sense donatius. Organitza: Casal de Jubilats i La Farga Revista de Salt.
- Dia 8 de FEBRER. Sopar ball de CARNESTOLTES i Concurs de Disfresses. Hora: 2/4 de 10 del vespre. Lloc: Casal de Jubilats. Preu menú: 18 euros. Inscripcions i pagament fins el dia 4 de febrer
- Dia 21 de MARÇ. Excursió a COTLLIURE I TAPIS. Sortida a les 8,00 hores del matí. Preu: 43 €. Esmorzar inclòs. Els dies de cobrament dels tiquets seran el 14 i 15 de març, de les 4 a les 6 de la tarda. Per informació i assessorament dirigiu-vos al Sr. Josep Llovet. Telèfon 607876946.

BIBLIOTECA IU BOHIGAS

- 6è Concurs de Haikus. Dates a concretar. Més informació al web www.bibgirona.net/salt/
- Del 7 al 28 de febrer, exposició de pintura de Nabil Taleb. Visites en horari d'obertura de la biblioteca.
- Dia 16 de febrer, 11:00h.- "Peu i Toc", a càrrec de Tantàgora. Activitat familiar adreçada a infants d'1 a 5 anys, inclosa dins el Festival FLIC.
- Dia 21 de febrer, 20:00h.- Trobada del grup de lectura. Comentarem: "L'elegància del número zero" de Lluís Muntada.

CENTRE DE RECURSOS DE LA GENT GRAN

- XERRADA: ONADA DE FRED el dimarts 12 de febrer a les 17.00 h, a càrrec de Creu Roja.
- XERRADA INFORMATIVA DEL TALLER D'APLICACIONS EN PATCHWORK el dilluns 4 de febrer a les 16.30 h.
- TALLER: APRÈN A MOURE EL TEU COS els dilluns 4, 11, 18 i 25 de febrer de 10.30 a 12.00 h i els dijous 7, 14, 21 i 28 de febrer de 10.15 a 11.45 h, a càrrec de EUSES (Escola Universitària de la Salut i l'Esport). Cal inscripció prèvia.
- TALLER: DISFRESSA DE CARNESTOL-

- TES els dies 4 i 5 de febrer a les 16.30 h.
- TALLER: FEM LA VELLA QUARESMA els dies 11 i 14 de febrer a les 16.30 h.
- TALLER: MUSSOLS DECORATIUS els dies 18 i 21 de febrer a les 16.30 h.
- TARDA DE JOCS el dijous 28 de febrer a les 16.30 h.
- FESTA DE CARNESTOLTES el dijous 7 de febrer a les 16.30 h. Cal inscripció prèvia.
- VISITA AL BUS ALÍCIA el dimecres 13 de febrer al matí. Cal inscripció prèvia.

ACTIVITATS FIXES

- TALLER DE FISIOTERÀPIA els dimecres a càrrec de Mònica Angulo 1r grup de 16.30 a 17.15 h - 2n grup de 17.15 a 18.00 h
- Parc de salut. De dilluns a dijous de 10:00 a 14:00h. - 16:00 a 19:00h. Divendres de 10:00 a 14:00h.
- Estimulació manual, dilluns i dijous de 17:00 a 19:00h.
- Entrenaments de memòria, dimarts de 17:00 a 19:00h.
- Espai d'esbarjo i trobada, dimecres de 17:00 a 19:00h.
- Caminades saludables, dilluns de 09:00 a 10:30h.
- Alfabetització, dimarts de 10:30 a 11:30h. i dimecres de 10:00 a 11:00 i de 11:00 a 12:00h. Cal inscripció prèvia.

ENTITATS

- Dia 10 de febrer- SALT SARDANISTA - AUDICIÓ DE SARDANES- Hora: 16:30 - Lloc: Pista Poliesportiva - Cobles Ciutat de Girona i Flama de Farners.

LA MIRONA-CONCERTS

- Dia 1 de febrer- BANC DE PROVES amb A GRANEL (La Selva, Mestissatge, Reggae)-Hora: 22:30- Preu: gratuït.
- Dia 2 de febrer- CONCERT SOLIDARI ASSOCIACIÓ SAN FILIPPO BARCELONA amb LAGARTOÑU, JAVI FARAON, TRACK'S BAR , TIO JACK , CANTINA BLUE, FUGITIVOS OBJETIVO TU CAMA, MANYACS- Hora: 21:30- Preu: 10€.
- Dia 8 de febrer- MORPHIUM - Hora:22,30- Sala 1- Preu: 6/8€..
- Dia 9 de febrer- FOLKESTOLTES 2013 TRADICIONARIUS- Hora: 19:00- Sala 2- Preu: per confirmar.
- Dia 15 de febrer- GAZPACHO- Hora:23,00- Sala 2- Preu: 6€.

- Dia 16 de febrer- GLAUCS (Begur, Pop/Rock)- Hora: 22:30- Preu: 8/10€.
- Dia 17 de febrer- LIMBO- Hora: 17:30- Preu: gratuït.
- Dia 22 de febrer- GATILLAZO + SOTA PRESSIÓ- Hora:22,30- Sala 1- Preu: 10/14€.
- Dia 23 de febrer- CONCERT FINAL DE GIRA: ELS AMICS DE LES ARTS S'ACOMIADEN DEL PÚBLIC DE GIRONA- Hora: 23.00- Sala 1- Preu: 16/20€.
- Dia 24 de febrer- SESSIÓ BOOMERANG amb DJ ELEKTRIK- Hora: 17:00- Preu: 5€.
- Dia 28 de febrer- TALCO + MILENRAMA- Hora: 21.00- Sala 1- Preu: 10/13€.
- Dia 1 de març- BMF'13: SARA PI + SHAOLIN TEMPLE DEFENDERS- Hora: 22,00- Sala 1- Preu: 10/12€.
- Dia 8 de març- BMF'13: MICK TAYLOR BAND + MACHO - Hora: 22.00- Sala 1- Preu: 18/22€.
- Dia 15 de març- BMF'13: THE BRAND NEW HEAVIES + MARINA BBFACE&THE BEATROOTS- Hora: 22,00- Sala 1- Preu: 18/22€.
- Dia 23 de març- BMF'13: KENY ARKANA + AT-VERSARIS- Hora: 22,00- Sala 1- Preu: 15/18€.

TEATRE DE SALT I EL CANAL

- Dia 2 de febrer - 18:00 i 21:00h.- EL TIEMPO TODO ENTERO- Romina Paula- Lloc: Teatre de Salt - Preu: 28/16€.
- Dia 16 de febrer - 21:00h.- BLACKBIRD DE DAVID HARROWER - Lloc: Teatre de Salt - Preu: 28/16€.
- Dia 17 de febrer - 12:00h.- MA, ME, MI... MOZART! (familiar)- Lloc: Teatre de Salt - Preu: 8/7€.
- Dia 2 de març - 18:00 i 21:00h. - SÉ DE UN LUGAR- Lloc: Teatre de Salt - Preu: 18€.
- Dia 10 de març - 12:00h.- L'ILLADESCONEGUDA (familiar)- Lloc: Teatre de Salt - Preu: 8/7€.
- Dia 16 de març - 21:00h.- EL PRINCIPI D'ARQUIMEDES- Lloc: Teatre de Salt - Preu: 24/16€.
- Dia 17 de març - 12:00h.- RIU DE LLUNA (familiar)- Lloc: Teatre de Salt - Preu: 8/7€.
- Dia 23 de març - 21:00h.- QUAN DESPERTEM D'ENTRE ELS MORTS- Lloc: Teatre de Salt - Preu:28/16€.

Carnestoltes de Salt

Dissabte 16 de febrer de 2013 Carnestoltes de Salt

- 16:30h: Concentració de Carrosses i Colles a la plaça de la Coma Cros.
- 17:00h: Sortida de la Rua (plaça de la Coma Cros).
- 19:30h: Arribada a l'Era de Cal Cigarro i espectacle de fi de festa.

Índex

Agenda	2
Editorial	3
Entrevista	4
La campana de Salt	6
Apunt Històric	7
Col·laboració	8
Curiositats	13
Cuidem les mascottes	14
Ensenyament	15
Opinió	20
Llibres	21
Casal Jubilats	23
Notícies	26
Pessics d'art	29
Demografia	31
Gastronomia	32
El temps	34
Guia de serveis	34
Poti-poti	35

www.revistalafarga.cat
lafarga@revistalafarga.cat

El mite del creixement

Usem conceptes que ens creiem sense qüestionar-los, com els de llibertat, democràcia o creixement econòmic. Des de fa dos segles participem d'una visió molt interessada d'aquesta idea, en base a un concepte sagrat de 'progrés' vàlid per a tot el món i tots els temps. Un model de creixement únic que és el que imposa el Fons Monetari Internacional, el Banc Mundial i les democràcies neoliberals.

Ara resulta que aquests filòsofs han de fer compatible, si és que això és possible, el seu concepte de creixement amb el de l'austeritat, per evitar un col·lapse que ja s'ha produït. Qui n'està pagant de nou les conseqüències, sense ser-ne responsables?

La distància entre rics i pobres és cada cop major i això afecta negativament el poder adquisitiu, la capacitat de consum i la sostenibilitat dels mercats. I les crisis cícliques del capitalisme es reproduïxen amb més intensitat per la manca de redistribució i de regulació efectives.

S'han de tenir en compte les decisions dels individus i el seu grau de sensibilitat econòmica. Tot això desapareix quan es redueix el concepte de creixement econòmic a una xifra. Quins són els factors que fan de veritat distribuir la renda? Com hi intervé la planificació política i la conflictivitat social? D'altra banda, com mesurar el grau de sofriment humà i les conseqüències socials d'aquest sistema?

Necessiten alternatives per veure de prop les diferències socials. Cal recuperar el concepte de mode de producció, però en la seva forma originària, aquella que observa com els homes es dominen i es condicionen els uns als altres. I dibuixar un concepte de benestar molt més ampli i autèntic, que tingui en compte factors socials i culturals. Es tracta de repensar-lo perquè veritablement ens realitzi com a éssers humans.

Centrar-nos només en els estats i les seves macromagnituds, i en les empreses de qualificació, no ens explica res dels grups socials que protagonitzen els processos històrics, la realitat de la seves condicions de vida, sistemes de valors i comportaments.

Tornarem en aquesta ocasió a repetir els errors del passat, amb tots els seus morts i sofriments? Ens creurem de nou uns mots que ens condueixen sempre a la mentida, la injustícia i la tragèdia?

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats i no es fa responsable del seu contingut. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència.

ANY XXXIV NÚM 292 FEBRER DE 2013

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
Passeig Verdaguer, 1
Tel 972 23 85 78

COORDINADOR: Manel Oliveras

CONSELL DE REDACCIÓ:

Manel Oliveras, Agapit Alonso i Pont, Carme Torrent, Joan Corominas, Agnès Cabezas, Anna Clarà, Josep M. Pla, Roger Torramadé, Júlia Pujolràs i Carme Garriga.

MAQUETACIÓ: 7 de disseny

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

COL·LABORACIONS:

Josep Clarà, Lluís Mateu, Joan Serrat, Fermí Sidera, Martí Rosés, Rafel Sala, Col·legi Pompeu Fabra, Marta Albertí (Escola Les Deveses), Escola Mas Masó, IES Salvador Espriu, Cuineres de Salt: Fina Soler, Maria Rodríguez i Maria Sanjuan, Ares Ferrer (Vetxarxa).

PORTADA: Fotografia - menús de les cuineres de Salt

CORRECCIÓ: CPNLP

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmerola

ADMINISTRACIÓ: Manel Oliveras

DIPÒSIT LEGAL: GI-356-1979

amb la col·laboració de:

“Vam tenir l'opció de marxar a Girona però vam apostar per Salt ”

Teixits Agell

<http://www.teixitsagell.com/>

C/Major, 7 972 231 372

info@teixitsagell.com

Teixits Agell va ser fundada el 1962 a la mateixa ubicació que l'actual, per bé que en la meitat de l'espai que ocupa ara aquesta mítica botiga de teixits, de més de 400 m². Dirigeixen el negoci el germans Lluís i Montserrat Agell, juntament amb la Maria Teresa Camós, la dona d'en Lluís. De les úniques botigues de tot Catalunya que queden de robes i teixits, són distribuïdors de Gratacós i Cadena, dues de les marques més importants d'alta costura. Aquest 2012, celebrant el 50è aniversari, han inaugurat la botiga on line.

Els teixits de colors i estampats arrenclerats, cremalleres, botons, fils i retalls, sempre em recorden aquella cançó de temps d'escola que diu que “Totes les noies, compren cofoies / grans coloraines al mercader. Blau, groc, verd i vermell / el bon home va venent./ Blau, groc, verd i vermell / i les noies van comprant”. Ves per on, aquesta cançó parla de la venda al carrer durant una fira i, justament, teixits Agell va començar fa dues generacions venent als mercats. Entrem en aquesta botiga mítica de Salt, que el passat 2012 va complir els 50 anys d'existència, per parlar amb els seus propietaris -els germans Lluís i Montserrat Agell, i la Maria Teresa Camós, dona d'en Lluís-, sobre una botiga única a les comarques gironines i de les poques que queden a tot Catalunya.

-50 anys de Teixits Agell. Sempre ha estat una empresa familiar?

-Lluís: és una empresa fonamentalment familiar, sí. Van començar els nostres pares, en Jaume i la Remei. Al principi feien mercats i després van obrir aquesta botiga, que se'n cuidava la mare, tot i que seguien fent mercats. Nosaltres ens hi vam anar afegint quan vam acabar els estudis. Bé, ja l'àvia tenia una botiga de robes a Sant Narcís, a la plaça Assumpció. Aquesta va ser, de fet, la primera botiga de teixits de la família Agell.

-La vostra família era d'aquí?

-Lluís: No. El nostre pare era de Mataró i la mare de Vilablareix, que vinguessin a parar aquí va ser circumstancial. L'àvia es dedicava al món tèxtil ja a Mataró, a l'època de postguerra, amb l'estraperlo. Un dia va agafar els trastets i va venir cap aquí. Això era cap a l'any 40, que els va agafar l'aiguat tan fort que va haver-hi, se'ls va emportar tot el gènere i van haver de començar de zero. Feien mercats amb camions o autobusos, no hi havia furgonetes com ara. El camió d'anar a fer mercats l'aparcàvem aquí, a Salt. Al

pare li va agradar aquest local i es van decidir a muntar la botiga aquí. Això que nosaltres som de Girona. Bé, ara fa 14 anys que jo i la meua dona vivim aquí, però hem viscut sempre a Girona.

-Montserrat: Però sempre ens hem sentit tan o més vinculats a Salt, que és on passem més hores del dia. A Girona, jo, només hi vaig a dormir. Aquí és on tens les coneixences, hi vas a comprar, ens hi passem la vida! També, considero

que d'alguna manera hem fet poble, perquè molta gent relaciona Salt amb els Teixits Agell, com que hem fet molta publicitat i som coneguts arreu, associen el nostre nom amb Salt.

-I tant! La primera botiga que vau obrir, ja era aquesta?

-Lluís: Era aquí mateix, però hi ha hagut tres ampliacions. Ara ocupem el que és carrer Major 5-7, però al principi només era el 7, de l'Avenida del Generalísimo, es deia. Després

es va comprar la casa del costat, que era el número 5 i es va ampliar.

-Montserrat: El 72 es va fer una primera ampliació i la segona es va començar el 87 i va acabar el 89.

-Lluís: Dos anys d'obres i no vam tancar cap dia.

-Montserrat: Perquè primer es pensaven que podrien ajuntar les dues cases amb una petita reforma, però pel tema d'aluminosi, al ser construccions dels 60, va semblar que hi podia haver problemes i es van tornar a construir de nou.

-Teresa: Sempre ens hem sentit molt agraïts amb els nostres clients, perquè no van deixar de venir a comprar mai.

-D'on són la majoria dels vostres clients, perquè deuen ser de les poques botigues que queden de teixits?

-Lluís: D'arreu de la província. Els anys 90 es va fer un estudi de clients per zones, segons les compres fetes amb targetes bancàries, i hi havia només un 15% de gent de Salt, la resta eren de la resta de la província. Figueres, Palamós, Olot, Banyoles... d'arreu. La gent ve directament aquí perquè sap que hi trobarà el que busca. No estem en un lloc de pas, com ara al centre de Girona, o sigui que la majoria de gent hi ve expressament.

-Com us va afectar el canvi de sentit del carrer Major?

-Lluís: Va ser un canvi negatiu per a tots els comerciants. Això té una explicació molt lògica. Molta gent de Salt treballa a Girona. Quan vas a treballar no pares a comprar, quan pares a fer les compres és quan

surts. I és clar, la gent que baixa de Girona ho fa pel passeig d'Olot. El carrer Major va quedar mort i això t'ho dirà qualsevol comerciant. També hi ha una altra cosa, i és que la majoria de navegadors encara tenen el carrer Major amb l'altre sentit i molta gent que ve es perd. Per això, per donar més facilitats als clients, hem habilitat un solar aquí darrera com a pàrquing.

-Teresa: Molts clients quan et truquen i pregunten per algun producte, si els dius que tens pàrquing ja ho veuen d'una altra manera. Si han de venir i no saben on aparcar i també que, per desgràcia, Salt ens l'han venut molt malament, tot i que la realitat és que, a banda, potser, de dos o tres carrers més o menys problemàtics, a la resta no hi ha cap problema, però ens l'han venut tan malament...

-Això us ha portat algun problema, ho heu notat a les vendes?

-Lluís: La gent en parla, gent de Girona mateix, sembla que venir a Salt els fa certa cosa. Que la gent de poble vagi a la capital a comprar és habitual, però que la gent de la capital vingui a comprar a Salt, costa més. Si ho troben a la ciutat ja no es desplacen. Però clar, com que ara, pel que fa a roba, ens hem quedat pràcticament sols, arriben aquí i molts queden sorpresos, Ostres quina botiga!, poc que l'hi sabia!, et diuen. Doncs mira, fa 50 anys que hi som!

-Montserrat: Ens hem quedat sols a nivell de província i gairebé a nivell de Catalunya, ho podem dir amb orgull, perquè ens hem mantingut, però també hem de dir que és una llàstima, perquè seria millor que hi hagués moltes altres botigues, que hi hagués competència, perquè voldria dir que és un sector que funciona bé. Per nosaltres, és el negoci que els pares ens van ensenyar, ens ho estimem, ho mantenim.

-Teresa: Sobretot perquè ens ha agradat i hi hem deixat moltes hores.

-Lluís: Com a anècdota t'explicaré que ens va venir a veure un representant italià, l'Enrico, que només fa visites a Barcelona, Madrid, Sevilla i Bilbao, perquè volia conèixer la botiga. Va venir fins aquí i em va dir si podia fer fotografies a la botiga ja que, tot i que ell treballava per mitja Europa, deia que no havia vist enlloc una botiga com la nostra.

-De tota manera, us heu plantejat mai obrir la botiga en algun altre lloc?

-Lluís: Just abans d'ampliar la botiga, va plegar un comerç com el nostre molt important del centre de Girona, a la Rambla concretament. Aleshores vam tenir opció d'anar allà, perquè hi havia bona relació -ens vam quedar el gènere que tenien ells-, a una botiga que era la més important de Girona del nostre sector i que tenia una cartera de clients molt important. Però vam apostar per Salt. Vam fer les obres aquí i ens hi hem quedat.

-El sector tèxtil ha canviat moltíssim. Però hi ha gent que encara us?

-Lluís: Va per cicles. Hi ha molta menys gent que us, la gent compra Prêt à Porter. El jovent, l'agulla, no sap com agafar-la. Però ara, en època de crisi, hi ha hagut un ressorgiment de gent que aprèn a dissenyar, moda, costura, etc. Sembla que això comença a arrencar una altra vegada. També hi ha gent a

Entrevista a Teixits Agell

qui li agrada fer-se la roba i nosaltres els facilitem patrons, modista, intentem que la gent s'animi.

-A banda de particulars, quins altres clients teniu?

-Lluís: També fem al major per altres botigues més petites i algunes professores que vénen a comprar aquí per a les alumnes. Fem de distribuïdors de marques principals d'alta costura com són Gratacós, a Barcelona, i Cadena, a Madrid. Tenim una cartera de proveïdors que, avui dia, més que fabricants són importadors, de més de 400 cases, de manera que podem tenir qualsevol producte que ens demanin. Els nostres pares ens van inculcar que, a l'hora de vendre, la botiga és un negoci però sobretot és un servei. La gent vol trobar allò que busca, de manera que has de trobar solució a allò que et demana. Si no tens el producte exacte que busca, no has de tenir un no, sinó buscar-li una alternativa.

-Heu notat la crisi? En algun producte en concret?

-Lluís: Sí, sí. Un dels nostres productes més venuts era el cortinatge i, és clar, si no es venen gairebé pisos doncs, lògicament, es venen moltes menys cortines. És el que ha baixat més.

-Han baixat les cortines, però han pujat les senyeres... expliqueu-me com va ser l'últim 11 de setembre? Les vareu esgotar?

-Lluís: No les vàrem esgotar, ens en van quedar dues. Però uns dies abans, a les 3 de la matinada, estàvem voltant amb el cotxe anant a buscar més estelades. Semblàvem traficants! El diumenge abans estàvem aquí tallant-ne, amb la reixa baixada però les portes de vidre obertes. I la gent ens cridava obren demà?, perquè el dia 11 era un dimarts. Al final vam decidir obrir la reixa. En vam vendre més de 2.000, d'estelades.

-Teresa: Sense comptar les grosses, les estatals, les d'Ajuntaments, que també ens van trucar de ben lluny per demanar-nos-en.

-Lluís: Em trucava la gent preguntant si teníem estelades i jo els deia no me les acabareu pas! Si em descuido... En una trucada em van demanar si tenia mides grosses, i en tenia una que feia més de 4 metres. Resulta que eren de l'Ajuntament de Manresa, que la volien per la façana del consistori i la van venir a buscar expressament.

-Montserrat: També trucava gent que en demanava més quantitats, 30, 40 o 50, però a aquests els vam haver de dir que no, perquè vam

prioritzar l'un a un.

-Teresa: Hi va haver estones que hi havia una cua de gent que arribava al carrer... I la veritat que molt bé, no hi va haver ni una sola discussió. Tothom esperava el seu torn sense problemes.

-Montserrat: No havíem vist mai res igual.

-En general, la gent venia il·lusionada, suposo

-Teresa: Sí, però fixa't que fins i tot hi va haver un noi que va demanar una bandera espanyola. Aquí, en general, tenim banderes de tots els estats, les coses com són, però va donar la casualitat que s'havien acabat. De veritat que va ser fortuït. Però ningú es va immutar, no va passar res. Tenim molt bon record de la diada, tot i l'estrès.

-Montserrat: De fet, el degoteig de vendes, que encara dura, ja havia començat l'agost. Ja vèiem que no era com altres anys. Perquè normalment les senyeres es venen molt a tocar de l'11. A més, aquest any s'han venut menys senyeres i moltes més estelades. Fins i tot hi ha diversos clients que l'han posada al balcó, els hi han robada i l'han tomat a venir a comprar per posar-la de nou!

Agnès Cabezas Horno

La campana de Salt

El Mariner

Un dia vaig trobar una persona d'aquest poble en el passeig Durruti (mal anomenat Ciutat de Girona per l'oficialitat) i vam seure en un banc. Era un d'aquells dies de mitjans del mes de desembre que feia molta fred. L'home solter, que és molt prim i de la meua alçària, és del tot un nervi, duia unes fotocòpies d'un text de la Maria Zambrano, les quals pensava donar a amics i coneguts. Feia molt de temps que no ens vèiem i era d'agrair canviar unes impressions amb aquesta persona, la qual és un lliure pensador, i, com no podia ser d'una altra manera, sorgí el tema que ens ocupa a tots els

catalans: la independència.

Li vaig expressar el meu recel que el president Mas liderés el projecte, perquè la burgesia catalana és camaleònica i canvia de pell amb molta facilitat, i ell m'explicava que no està bé que en Mas ho encapçalés, perquè hauria de ser un col·lectiu, però el més important és que en Mas ha encès la metxa i ara hem de ser tots, i els grups ben units, que portarem la llibertat endavant, cadascú des del seu lloc i tots amb la mateixa idea.

Aquest home té amplitud de coneixements perquè ha voltat molt, tal vegada és el saltenc que ha viatjat més i ha donat la volta al món, tam-

bé va treballar a les Canàries una llarga temporada, però des de pocs anys cap aquí tornà a Salt perquè hi té la mare, que és molt gran. I em comentà que els espanyols no ens poden veure, i em posà com a exemple un fet que tingué lloc l'any 1976 quan ell es trobava en la nau i vaixell escola de l'armada espanyola Juan Sebastián Elcano: una revista important de temes de la mar va anar a fer un reportatge de tot el que feia referència a l'embarcació. En la marineria hi havia homes de mar catalans (cal recordar la tradició marinera dels Països Catalans, ja que la mar era per on es distribuïen els productes de

les manufactures catalanes. O bé, els desitjos d'algun poble de vora de la costa, que no tenia sortida a la mar, a fi d'aconseguir un tros de penyasegat, perquè suposava uns drets per al municipi que no tindrien si aquest no limitava amb l'aigua salada, p.e. Mont-ras i la seva part extrema marítima del Crit. Jo mateix he conegut comerciants

que en els anys 40/50 i 60 del segle passat portaven les seves mercaderies al port de Palamós a fi de distribuir-les per tot el llevant i la resta de la mediterrània). Doncs em deia el lliurepensador que l'any 1976 en el Juan Sebastián Elcano, els encarregats del reportatge digueren: "ara, tots els mariners catalans poseu-vos junts que us farem una fotografia per la revista...". I, allà s'hi aplegaren tots els mariners nostres, els quals formaven una bona colla, -penseu que hi havia gent del País Valencià i de les Illes-. I l'home prosseguia, la qüestió és que el reportatge sortí en un monogràfic molt ampli de l'esmentada publicació, però la fotografia dels catalans no hi era, ni tampoc els donaren cap explicació.

I, des que hi ha internet, afirmà el lliurepensador, moltes vegades he cercat aquell número de la revista a la xarxa i la foto dels catalans no es troba enlloc.

No ens poden ni veure!, comenta-

va. I l'home m'explicava els detalls d'aquell assumpte....."Feia quatre dies que havia mort el dictador...i qualsevol deia alguna cosa...". I la conversa s'allargà una bona estona, fins que fou ben fosc. A l'acomodar-nos em donà una fotocòpia del text de la Maria Zambrano, el qual descriu que la mateixa idea d'Espanya es fundà, precisament, de l'exclusió, l'expulsió i el genocidi. I així, la no reflexió, no anàlisi i desmemòria històrica que ens diferència d'Europa o d'Argentina té a veure amb l'absència de la cosa jueva que caracteritza Espanya a fi d'entendre l'aridesa i la falta de reflexió del País de l'ós i l'arboç, i no es poden permetre una gran amplitud mental i llibertat intel·lectual per al debat. I el lliurepensador em digué que divulgues el text de la Zambrano, i encara, quan l'home s'allunyava, s'anava girant, i em deia: "ei, fes-ne difusió..!, fes-ne difusió..!".

Doncs, ja ho veus, Toni; he acomplert el que demanaves. Gràcies!

Agapit Alonso i Pont

apunt històric

Quatre homes i una reina

Quatre herois de guerra i caps militars rivals, Espartero, Prim, Narváez i O'Donnell, protagonitzaren el regnat d'Isabel II (1833-1868). Les seves disputes i la lleugeresa de la conducta de la monarca acabarien desprestigiant la seva pròpia figura i dinastia.

El general Espartero, progressista, fou designat regent de 1841 a 1843 arran d'un pronunciament, forçant la dimissió de Maria Cristina de Borbó. Aleshores Isabel II, nascuda el 1830, encara era una nena. Impulsor del lliurecanvisme, la seva gestió fou contestada. Després de sufocar la

insurrecció de Barcelona, bombardejant-la des de Montjuïc el 1842, fou derrocat per Narváez.

Narváez, moderat i autoritari, patrocinà un govern que presidiria ell mateix el 1844. Excepte en breus períodes, es mantingué en el càrrec fins al 1851. L'any 1843 s'havia avançat la majoria d'edat d'Isabel II, encara que només tingués tretze anys. Dominada per una camarilla religiosa i conservadora, aviat la reina retornaria a l'Església moltes de les prerrogatives que ja havia perdut.

Aquell 1843 el general Prim, que era diputat liberal, s'havia insurreccionat a Reus contra Espartero i havia contribuït decisivament a la seva caiguda. Fou nomenat governador militar de Barcelona i aconseguia dominar la situació revolucionària de la capital catalana,

bombardejant-la de nou. O'Donnell, que havia conspirat amb Narváez contra Espartero, havia estat allunyat del poder i enviat a Cuba.

La Vicalvarada és el nom amb el qual es coneix l'alçament O'Donnell el 1854 a Vicálvaro (Madrid). Llavors s'inicià el Bienni Progressista, període liberal de 1854 a 1856. Espartero, exiliat a Londres, retornà i assumí la presidència del govern. Impulsà diverses reformes, com la Constitució de 1856 o la desamortització de Madoz, però no pogué controlar la inestabilitat social i econòmica. El juliol de 1855 es produeix una vaga general a Catalunya i greus incidents l'any següent.

El mateix O'Donnell, que havia creat la Unió Liberal i havia estat ministre de la guerra, el 1856 derrocà Espartero, que es retirà defi-

Quatre homes i una reina

nitivament a Logroño. Però aconseguí el poder poc temps, atès que Narváez prenia el govern de 1856 a 1857. O'Donnell el recuperà de 1858 a 1863, Narváez de 1864 a 1865, O'Donnell de 1865 a 1866 i llavors de nou Narváez.

El general Prim, afiliat al partit progressista el 1862, i després de protagonitzar diverses campanyes militars, trencà amb el general Nar-

váez i impulsà diversos pronunciaments el 1865 i 1866. Exiliat, fou un dels impulsors de la revolució de 1868, defensant un nou règim monàrquic constitucional en la figura d'Amadeu de Savoia. Però morí víctima d'un atemptat abans de l'arribada del nou rei.

La revolta de 1868, obrera i federal a Catalunya, comportà l'exili de la reina i la I República. I lla-

vors el règim de la Restauració, recolzat per la burgesia catalana, entronitzà el fill d'Isabel II, Alfons XII. Fou desembarcat a Barcelona el 1875. Tot i viure encara més de trenta-cinc anys i sobreviure al seu fill, que va morir només deu anys després, la reina no va poder tornar mai més. Moria a París l'any 1904.

J.C.L.

El retard econòmic espanyol

ACatalunya aviat hi hagué indústria. I des de fa centúries, un sistema manufacturer i un comerç dinàmics. La situació actual, dominada pel debat independentista, fa pensar en la situació de l'Estat espanyol un segle enrere: la pèrdua de les colònies i de categoria, el pas d'imperi a nació. Una nació que també esdevé fallida, almenys al Principat. I no pas perquè el catalanisme no s'hi hagi intentat acomodar.

Una centúria enrere es vivia la síndrome d'haver tocat fons i de la necessitat d'una profunda regeneració. Avui aquesta necessitat és convergir amb la Unió Europea i les seves condicions, superar la crisi, reduir l'atur, regenerar el sistema polític i un canvi del sistema productiu i d'unes pràctiques econòmiques especulatives. El fet impliquen una mateixa situació de retard i de pessimisme.

Els camins seguits històricament no han donat solucions per a l'economia espanyola. El model liberal que s'inicià durant el Bienni Progressista (1854-1856) era d'una economia exportadora de matèries primeres. Això s'acabà amb la crisi agrària de la dècada dels vuitanta del segle XIX. La competència no es podia suportar i s'acabaren les simpaties pel lliurecanvisme.

En les dues darreres dècades del XIX els terratinents s'alien a una banca autòctona incipient i a uns industrials catalans i bascs fins aleshores marginats. Recordem

que la Restauració s'inicià el 1875 amb el desembarcament d'Alfons XII a Barcelona i el suport de la burgesia catalana al nou règim monàrquic. Fou el primer gran intent del catalanisme de remodelar l'estat. I certament comença un període d'estabilitat política i econòmica després de dècades molt convulses.

Aquests industrials sempre havien demanat la protecció. Els terratinents i industrials coincideixen en intentar bloquejar l'amenaça exterior. I aquesta nova política serà decisiva per crear un capitalisme de signe genuïnament espanyol i la conformació d'un mercat intern, tal com fan avui les potències emergents.

Alguns consideren que aquest nacionalisme econòmic intensificà l'endarreriment. Les causes en serien la pèrdua de les colònies, els aranzels desindustrialitzadors i l'aïllament del sistema monetari espanyol vers el patró or, l'any 1883. Es tractava de la declaració de la no conversió en or de la peseta, que deixà de tenir una paritat fixa.

Existeixen guerres de xifres i d'estimacions, en això tampoc no hi ha consens. És cert que la pèrdua de Cuba fou un factor negatiu, però no es pot considerar que la flotació de la moneda fou una de les causes de la divergència, ja que ajudà a

disminuir el dèficit crònic d'hisenda. Avui, per exemple, és un dels instruments que en manca.

En relació als aranzels proteccionistes, hi ha un fort debat sobre si són o no causa de divergència, igual que els tipus de polítiques econòmiques i la inexistència de bons recursos físics. Tanmateix, això no fou un obstacle per al desenvolupament industrial d'altres nacions.

En tot cas, ni els períodes de proteccionisme ni els de lliurecanvisme han estat útils perquè Espanya convergeixi, a diferència de Catalunya. Cal una anàlisi profunda de les causes del retard històric espanyol, també socials i culturals. De les maneres de ser, de fer, de pensar i de treballar.

Atesa la viabilitat econòmica de la Catalunya independent, cal considerar els problemes econòmics espanyols sense els fons europeus i l'aportació catalana. És temps que Espanya endegui d'una vegada les reformes econòmiques i socials necessàries per no haver de menester ja més colònies per a sostenir-se i convergir.

Joan Corominas

El blog de Joan Corominas.blog

Hi ha un conte que es diu “El camí que no va enlloc”. Aquest conte narra com un nen segueix un camí i per més voltes que dona mai arriba enlloc i sempre està al mateix punt. Alguns mestres el fan servir a l'escola per despertar la imaginació dels nens i buscar un camí, trobar una sortida per arribar a un punt – un objectiu o meta determinats – que un vol aconseguir. La imaginació dels nens és infinita i surten moltes solucions per arribar al lloc desitjat. Hi ha un grup que troben el camí fàcilment i altres que sempre estan donant voltes al mateix punt i no se'n surten de cap manera.

Escoltant la gent, els mitjans de comunicació, els partits polítics sobre la independència de Catalunya passa el mateix, uns tot són obstacles, problemes, van donant voltes a l'economia, a la constitució, a la legalitat vigent i sempre estan estancats al mateix punt. Han elegit el camí que no va enlloc.

Altres, segurament més optimistes, busquen alternatives, consens, pactes per passar els obstacles, solucionar els problemes i seguir avançant cap a l'objectiu final. Han elegit el camí de l'esperança,

el camí del no retorn, el camí que ens porti a l'objectiu final, l'estat propi i sobirà dins la CEE.

Des de Madrid ens estan posant totes les barreres segons la seva legalitat - que se la fan a mida i com volen – perquè ens asfixiem i així ens desmoralitzem. No van mal encaminats perquè saben que així molta gent irà claudicant. També des de casa nostra trobem entrebancs i ens perdem en matisos innecessaris i que ens porten a seguir un camí que no va enlloc.

Ningú ha dit que això serà fàcil i planer. El camí és ple d'entrebancs i paranys, però tots hem de fer un esforç d'una vegada per totes, cedir en alguns punts perquè els altres es puguin sumar en aquest projecte comú. No posem més pals a les rodes i ajudem una mica a trobar la solució.

Tant costa d'entendre que volem prendre les nostres pròpies decisions i no estar manats des de Madrid? Tant costa d'entendre que no volem pagar lloguer per viure en casa pròpia? Tant costa d'entendre que volem unes lleis fetes pels catalans i per Catalunya? Tant costa d'entendre que volem parlar i escriure en català?

Això va pels nostres polítics de tots els partits: Tant us costa d'anar tots a una? Tant us costa de trobar un camí que ens dugui a l'objectiu final? A quin grup esteu? Feu servir la imaginació i espavileu perquè si no, us quedareu en el grup dels que agafen “el camí que no va enlloc”.

Rafel Sala

Tot recordant la Marta!

Acabava d'arribar d'Alemanya (on aquest any jugo a hoquei patins a la Bundesliga amb l'equip del Tus-Nord de Düsseldorf) per passar les festes de Nadal i Reis en família, quan el 18 de desembre em va sorprendre la trista notícia de la mort de Marta Font. A la memòria em va venir la imatge de la figura de la Marta quan de ben petit jo anava a l'escola, i sempre la veia passejant per la popular plaça dels Peixos. Però el record que guardo de forma més entrañable prové de quan estudiava segon de Batxillerat i la vaig entrevistar per realitzar la part pràctica del meu treball de recerca sobre ELS PREMIS TRES DE MARÇ DE SALT, ja que la Marta havia estat mereixedora d'aquest premi l'any 1995 en reconeixement de la seva

participació ciutadana i dinamització artística.

Em vaig proposar parlar amb diverses persones guardonades i no vaig tenir dubte que una d'elles seria la singular Marta Font, i vam concertar la trobada un dia que ella venia carregada del mercat i la vaig ajudar a portar unes bosses al maleter del seu característic Seat 850.

Així, doncs, el 18 de setembre de 2008 em va rebre molt contenta a la seva casa de la

plaça Verdaguer, on vàrem estar parlant una bona estona al seu menjador d'artista, ple d'obres d'artesanía (d'ella i dels seus

Tot recordant la Marta!

alumnes) i també de curiosos objectes de decoració antics. L'ambient que s'hi respirava era molt especial i la Marta en tot moment es va mostrar molt amable i amb moltes ganes d'explicar-me detalls i vivències de la seva vida, i en el moment d'acomiar-nos em va regalar una gran teula de xocolata, en agraïment al temps que segons ella li havia dedicat.

Primer de tot li vaig demanar que em fes un petit resum de la seva trajectòria personal i professional i em va anar explicant de forma extensa la seva biografia, tot i que ara només us en descriuré els detalls més importants.

Marta Font va néixer a Girona l'any 1938, on va viure fins als tres anys quan la seva família es va traslladar a Salt. La seva mare va estar força temps malalta i va morir quan

ella era una nena, el seu pare es va tornar a casar i van anar a viure a Barcelona, on va estudiar a l'escola de les Teresianes i al Cor de Maria. Quan tenia 10 anys, la família va decidir tornar a Salt i aleshores ella va cursar Comerç i més tard el Batxillerat, però a la Marta el que realment l'atreïa era el dibuix i la pintura.

Va aconseguir anar a classes amb un professor de dibuix que es deia Josep M. Carrera i va assistir a classes de Belles Arts a Girona i més tard a Barcelona (dos anys per lliure i dos anys com a oient), tot i que la seva família volia fer-la estudiar Farmàcia i practicar el piano.

A la Marta també li agradava tot el que feia referència al món dels cavalls, la costura, la cuina i sobretot la creació artística, a la qual es va dedicar des dels 16 anys.

Em va explicar que durant molts anys va haver de tenir cura del seu pare malalt, però mai va deixar de pintar i dibuixar emprant quasi totes les tècniques artístiques (oli, sanguina, punta seca, tinta, aiguada, pastel, pastel d'oli, ceres gouaches, acrílics...) ni de fer classes particulars per a nens i adults a casa seva. Em va confes-

sar que durant un període havia fet de professora a les Dominiques de Salt, però no en tenia gaire bon record, ja que segons ella els alumnes no mostraven gaire interès ni massa educació. Del que estava molt contenta era d'haver venut algunes de les seves obres i haver participat en diverses exposicions col·lectives a Salt.

També li vaig preguntar què significava per ella la data del Tres de Març i si havia participat en el procés de segregació del municipi de SALT envers Girona, em va respondre que en aquells moments el seu pare estava molt malalt i ella no va tenir temps ni oportunitat per participar-hi de forma activa, però si que estava al cas dels diferents actes i manifestacions que es feien per aconseguir la independència de Salt. Considerava que van ser moments molt importants i que la gent de Salt va ser molt decidida i valenta d'engegar i tirar endavant tot aquell llarg procés de lluita per tornar a ser un municipi.

Quan vam parlar de com es va sentir al rebre una distinció tan important com el Premi Tres de Març de l'any 1995, la Marta em va reconèixer que es va posar molt contenta quan li ho van comunicar i es va emocionar en el moment de rebre el Premi. Va voler ressaltar que el que més l'havia satisfet és que tant el jurat com l'Ajuntament van estar d'acord i no van posar cap problema a la seva nominació.

Amb humilitat afirmava que no sabia massa bé per què li van donar el TRES DE MARÇ, però creia que podia ser: per les classes de pintura, dibuix i manualitats que sempre havia fet a casa seva i a preus molt reduïts perquè tothom (infants, joves, jubilats) pogués aprendre i practicar l'art, o bé per algunes exposicions col·lectives que havia fet amb altres artistes i per la seva constància a exposar a la Casa de Cultura de les Bernardes les creacions realitzades pels seus alumnes.

Molt satisfeta, va rebuscar entre la multitud d'objectes del seu men-

jador, i em va ensenyar el bonic trofeu que li van lliurar, una petita escultura dissenyada per Lluís Mateu i on l'element principal era la "I" d'independència.

Vaig aprofitar per preguntar a la Marta què opinava sobre la situació social i multicultural del nostre poble, no va dubtar i em va respondre amb fermesa que se sentia orgullosa de ser de Salt i de viure-hi, que en els últims anys havia vingut molta gent de fora però que això no havia de suposar cap problema, ja que mentre hi hagués feina tothom tenia el dret i l'obligació de cercar un bon lloc per viure i treballar.

Va continuar explicant que en el seu barri encara tothom es coneixia, s'ajudava i se saludava, també reconeixia que altres barris havien canviat completament en pocs anys, però confiava que amb el temps i amb bona voluntat tot s'arreglaria.

Des d'aquesta entrevista i sobretot després de regalar-li les fotos i la part del treball de recerca que parlava d'ella, la Marta no es va oblidar mai de fer-nos arribar a la bústia de casa, puntualment i cada Nadal, una de les seves felicitacions artesanes fetes amb linòleum o altres tècniques de pintura o d'impressió que representaven diferents indrets de Salt.

Aquest ha sigut el primer Nadal sense la Marta i la seva tradicional felicitació, però el seu record perdurarà entre nosaltres i també en el cor de molts saltencs i saltencques. Descansa en pau, Marta!

Martí Rosés i Garriga

Molts llibres d'Història solen començar per un capítol que anomenen Prehistòria i que, a primera vista, pot semblar com una introducció, una primera etapa molt curta comparada amb la resta, que és la Història de veritat, la que començant per Egipte i Mesopotàmia explica el comportament dels humans en els últims 5.000 anys.

Això pot donar una visió distorsionada de la veritable història humana. La nostra espècie és molt més antiga. Apareguda a l'Àfrica fa més de 100.000 anys ha viscut la major part d'aquest llarguíssim temps formant tribus, grups nòmades de menys de 100 individus dedicats a la caça i a la recol·lecció d'aliments i enfrontats sovint amb altres tribus, competint pels recursos i territoris de caça.

No és doncs estrany que en aquelles societats tribals fossin valors molt positius la solidaritat i col·laboració amb els individus de la pròpia tribu i la disponibilitat i valentia per combatre les tribus rivals. Així, les tribus més solidàries i lluitadores van ser les que es van perpetuar i, per tant, aquests valors, evolutivament favorables, han quedat inscrits en el codi genètic dels humans.

Aquest instint que portem en els gens té una part molt positiva. Els humans som una espècie comunitària, ens agrada col·laborar, sentir-nos que formem part d'un grup, fer coses conjuntament, participar en accions, ajudar els del nostre grup... I ens espanta la solitud, sentir-nos "transparentes", que ningú ens tingui en compte... El goig

que dona participar en un cant coral, formar part d'una ONG, d'un equip esportiu, d'una formació teatral o d'un grup de castellers, geganters o trabucaires en podria ser un exemple. Aquest esperit de col·laboració, d'ajuntar esforços, ha potenciat el progrés humà a través de la Història i el nivell que assoleix pot ser una mesura de la nostra civilització.

Però aquest instint tribal té una segona part que ha estat terrible en la història humana: la que ens impulsa a rebutjar i combatre les altres tribus, la que ens pot fer ser violents i bel·licosos. Si mirem les restes que ens ha deixat la Història trobem moltes muralles i castells que servien per defensar-se, no de les feres, sinó dels altres humans. I també armes, moltes armes, des d'espases i llances fins a la bogeria de les actuals armes nuclears, totes inventades exclusivament per matar persones.

Les lluites, justificables en l'època tribal, van continuar quan amb el descobriment de l'agricultura els humans es van tornar sedentaris. Calia defensar les collites i les terres de cultiu contra altres tribus que podien venir a robar-les. I calia també conservar les pròpies tradicions, la cultura adquirida, la llengua ... Així va néixer segurament el concepte de pàtria o "terra dels pares" i l'obligació moral de defensar-la fins i tot amb la pròpia vida. "Dulce et decorum est pro Patria mori", és dolç i honorós morir per la Pàtria, deien els antics romans.

Però algunes poblacions antigues van créixer molt i els seus gover-

nants van voler dominar les poblacions veïnes. Així es van formar els grans regnes i els imperis i van aparèixer altres tipus de guerres. Ja no es tractava de defensar la "terra dels pares" sinó de satisfer les ambicions dels governants que aprofitaven i atiaven la part negativa de l'instint tribal. Ara que vivim en pau a la Unió Europea, esgarrafa recordar les horribles guerres dels segles XIX i XX que, des de Napoleó a Hitler, van ensagnar aquests territoris, els milions de morts i mutilats, la quantitat incommensurable de dolor humà, tots aquells xicots joves enviats amb una arma a la mà a matar altres xicots joves que ni coneixien, amb qui haurien pogut ser amics si no els haguessin fet creure que eren "l'enemic", la tribu enemiga.

L'instint tribal es pot manifestar també amb les ideologies. Compartir una ideologia ens pot fer sentir components d'una mateixa tribu. Això pot ser positiu, les ideologies ens poden impulsar a ser solidaris, a buscar el bé comú, a treballar conjuntament per aconseguir una societat més lliure o més justa. Però també ens poden impulsar a combatre les tribus enemigues, o sigui les altres ideologies. L'horror de la Guerra Civil

ASSESSORIA CASELLAS

GESTIÓ I ASSESSORAMENT LABORAL I FISCAL

Carrer Major, 297 baixos

17190 SALT

Tel. 972 234 155

Fax 972 245 956

ramosburch@economistes.com

GENERALI
Assurances

L'instint tribal

espanyola en pot ser un exemple. El famós historiador anglès Paul Preston, en un llibre que val la pena llegir, l'anomena "L'Hecatombe Espanyola", perquè gairebé hi van morir tantes persones assassinades a la rereguarda (unes 200.000) com lluitant en el front. Els components d'aquells "grups d'incontrolats" o de "controlats" que en una zona mataven persones perquè eren burgesos —ara se'n diria "emprenadors"— o perquè anaven a missa i a l'altra zona per ser d'esquerres o sindicalistes, no eren tots criminals patològics. Molts d'ells eren persones idealistes a qui havien fet creure que per aconseguir una societat més justa o un país millor calia eliminar les

tribus enemigues.

Aquest instint tribal, causant de tantes lluites, el portem en els gens, no es pot esborrar; però som racionals, tenim intel·ligència, i el podem controlar i dirigir. Hauríem de potenciar la seva part positiva, la que ens fa més cooperadors i solidaris. Aquesta és la característica que ens fa més humans, més evolucionats, com diu el prehistoriador català Eudald Carbonell en el seu llibre "Encara no som humans". I sobretot hauríem de treballar per aconseguir una fita: que tots els qui compartim el nostre petit planeta, malgrat les diferents llengües, cultures, ètnies, religions, tradicions i pàtries, ens arribem a sentir components d'una

mateixa tribu, la tribu humana. I que les tribus enemigues que cal combatre són les malalties, la fam, la misèria, els desastres naturals, els abusos de poder, les xenofòbies i totes les causes de dolor humà. I que per fer-ho no s'hi val causar més dolor humà.

Serà un procés lent, una fita que costarà molt, però que algun dia s'ha d'aconseguir. El famós paleontòleg i pensador francès Teilhard de Chardin creia que aquest és el "Punt Omega" a on ha d'arribar la Humanitat en la seva evolució social. Com que ell era també poeta i teòleg, veia en aquest "Punt Omega" el "Regne" que va predicar Jesús de Natzaret.

Joan Serrat

La classe que l'Àlícia es va perdre

Fart de sentir l'Àlícia Sanxis-Camatx i el seu fidel escuder Enric Mill prenent donar 'urbi et orbe' lliçons de seny, de 'modos' i d'història, em preguntava en quina llacuna devia basar aquesta parella de ball i de fet les seves indocumentades diatribes, i he acabat sospitant que no van anar a classe el dia que s'impartia la lliçó sobre les Constitucions catalanes, que tanmateix és ben a l'abast: a la popular Viquipèdia, sense anar més lluny. Per facilitar-los encara més la feina, però, en faig un 'copia i pastura' per si de cas aquells dos volguessin recuperar la matèria perduda (i fer-la extensiva, si pot ser, als seus companys de doc-

trina, que semblen afectats de la mateixa curta perspectiva de les coses):

"Les Constitucions de Catalunya eren les lleis catalanes proposades pel Comte de Barcelona i aprovades per les Corts Catalanes.

"L'etimologia prové del Dret romà pervivent a Catalunya, en el qual originàriament les constitucions eren les normes promulgades pels emperadors romans. Legislativament, una «Constitució» es diferenciava d'un «Capítol de cort» i d'un «Acte de cort» pel fet d'aparèixer com a iniciativa del comte, però que no podia entrar en vigor legal sense l'aprovació de les Corts Generals del Principat de

Catalunya, fet sense precedents a Europa. Com a dret paccionat, les constitucions eren les normes legislatives de major rang i només podien ser revocades per les mateixes Corts Generals del Principat de Catalunya; les constitucions podien modificar fins i tot Usatges de Barcelona i Privilegis encara que aquests darrers haguessin estat declarats irrevocables anteriorment; així mateix, no podien ésser contradites per decrets o sentències reials, les quals eren legislativament de rang inferior a les Constitucions catalanes. Foren abolides per Felip V de Castella el 1714, i el sistema pactista, desmantellat; a partir d'aleshores la legislació i

EQUALDENT
Odontologia avançada

Passeig Països Catalans 116
17190 Salt
Tel. 972 23 11 79
Fax 972 23 39 20
www.equaldent.com

TOTS ELS TRACTAMENTS AL TEU ABAST

el dret foren creats només a través de Reials ordres i Reials decrets emanats de la voluntat del Rei, pràctiques pròpies del cesarisme reial i de l'absolutisme polític borbònic, que fou vigent fins a l'establiment del regnat constitucional d'Isabel II (1833)".

Per ser un país que no solament no ha sigut mai Estat, sinó que no existeix, com assegura l'espanyolia plusquamperfecta, Catalunya té, curiosament, una llarga història (potser no tant com la d'Espanya dels 3.000 anys de l'Esperanza Aguirre, però déu n'hi do!). I resulta que, contra allò que no es cansen de predicar tots els pastors de l'unionisme espanyolista, la independència que reclama una gran massa de catalans no surt pas del no-res, ni és cap deliri de quatre bojós, ni vol partir res pel mig: es tracta de tornar les coses al seu lloc, de posar fi a una unitat tan artificial i falsa com perniciosa per a 'una de les parts', Catalunya.

La realitat és tossuda, i també ho és la realitat històrica: tard o d'hora acaba surant, i així està passant amb les raons històriques que hi ha darrere les ànsies sobiranistes dels catalans d'avui. El temps de tenir el País Català amagat per estúpids vels s'està acabant, i ja s'hi poden anar matant des del centre del Miniimperi castellà, tot i que és segur, coneixent-los, que no deixaran de persistir en l'error i d'insistir en la trampa fins a l'últim minut.

El mateix Rei del nas vermei deia fa poc, en una entrevista que li va fer, amb motiu de no sé quin joïós aniversari, un seu coetani, l'antany megaperiodista Jesús Hermida, que estava preocupat per l'estat de l'Estat: pels seus súbdits, que se les passen putes, però sobretot per determinades polítiques que persegueixen determinades trencadisses, va asseverar amb to tristoi. "Mejor unidos", va venir a dir el 'ciudadano Juan Carlos', descendent directe (si la línia successòria no es va trencar de fet, com alguns malèvols insinuen) del Felip V de Borbó i d'infausta memòria que el 1714 ens va amorrar al piló de la seva reconsagrada Unidad.

Un altre personatge que s'esforça d'allò més per colgar-nos sota aquestes folklòriques flassades és l'ambaixadora espanyola a Barcelona, aquesta sinistra Penélope de los Llanos de Luna que últimament està enfeinadíssima, es veu, descabdellant davant de totes les

personalitats que se li posen a tret d'escopeta els arguments per a la internacionalització de la causa catalana...

I encara hem vist també com tornava a treure la banya la carregosa comèdia de la famosa escassa dotzena de famílies espanyoles ultratjades per la immersió lingüística de les seves tendres criatures en edat escolar: el TSJC ha dictaminat recentment, da-li que da-li, que tenen perfecte dret a roman-dre monolingües com qualsevol dels membres de qualsevol família espanyola, oi tant que sí!

A la foto que acompanya aquest escrit, el cap de files de la CUP diu, assenyalant amb el dit la susdita parella de fet Sánchez-Camacho/Trillo que li passen pel davant: "Els felicito perquè durant vint anys de guerra mediàtica, política i judicial contra la nostra llengua, contra el català de tots, contra la immersió lingüística, han aconseguit, després de vint anys de tenir tots els recursos, que dotze famílies de cinquanta mil no vulguin estudiar en català". I després d'aquesta andanada en tota regla, David Fernández va reblar el clau amb aquestes paraules: "A nosaltres no ens cal permís per ser lliures ni perdó per ser-ho. Visca la terra!". Ens anem entenent, delicats i exquisits adalils de l'Estat de dret de conquesta espanyol?

Fermí Sidera Riera

curiositats

La Generalitat de Catalunya ha designat aquest 2013 "Any Salvador Espriu" coincidint amb el centenari del naixement de l'escriptor. Nasqué a Santa Coloma de Farners l'any 1913 i passà la meitat de la seva adolescència a Arenys de mar; cursà estudis de dret i història antiga. És una de les figures cabdals de la literatura Catalana del segle XX, i la seva producció literària és molt extensa. Va escriure novel·la, teatre i poesia. Les se-

ves obres com *Antígona*, *Ariadna* i *el laberint grotesc*, *Laia*, *Cementiri de Sinera*, *El caminant i el mur*, etc. són una minsa representació del seu ampli repertori. L'obra poètica és una de les més brillants i reconegudes de la postguerra, destaca per la profunditat temàtica i pel seu compromís amb el país i la llengua. La preocupació per Catalunya i el seu destí es fa present en el llibre *La pell de brau*, on reflexiona sobre la història i l'avenir

de Sepherad (Espanya) i proposa la reconciliació entre els pobles i cultures que hi conviuen. Al llarg de la seva recopilació poètica desenvolupa un món propi identificat en Sinera (nom d'Arenys llegit al revés), i lloc estimat i anomenat en les seves obres. Llegint-lo, trobem punts de reflexió i de meditació sobre la condició humana, centrada en els temes de la mort i la llibertat. El seu punt de partida es basà sobretot en la guerra civil, en les

Salvador Espriu i Castelló

Salvador Espriu i Castelló

misèries i els fets que es van desenvolupar en aquells anys.

Salvador Espriu, home de gran saviesa; reflexiu i coherent; de paraula precisa; respectuós, atent, amable, sobri... La documentació extreta d'Internet m'ha donat una gran informació del que ha estat la seva vida i els nombrosos treballs com a escriptor i com a persona.

Alguns dels seus poemes han estat musicalitzats per en Raimon, que ha contribuït a difondre la seva obra. Segons Espriu, Raimon cantava els seus poemes com ningú no ho havia fet mai. Podem citar: *Nous cants de llibertat. El meu poble i jo. Inici del càntic en el temple. He mirat aquesta terra...*

En aquella època en què molts

escriptors es passaven a la llengua castellana, ell es va mantenir fidel al català tot i sabent que seria impossible rebre cap mena de reconeixement literari fora d'aquí. Era el poeta del país català. Espriu esdevé un símbol de les reivindicacions de Catalunya i passa a ser considerat la veu del poble. Tot i no intervenir en la lluita clandestina, quan es demanava el suport dels intel·lectuals del país, ell sempre s'hi ofería, fins i tot en els moments més difícils.

L'any 1972 rebé el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Va morir

la tarda del 22 de febrer de l'any 1985 a l'edat de 72 anys.

Mestre Salvador Espriu, gràcies per haver-nos deixat en lletres d'or, part de la vostra vida pensament i obra.

Júlia Pujolràs Casadevall

Retrat de Salvador Espriu fet amb llibres. Autor: Jorge Rodríguez)

cuidem les mascotes

Etapes en el desenvolupament del cadell

El desenvolupament de la conducta del cadell és un procés gradual, però durant les primeres setmanes de vida tenen lloc determinats canvis que ens permeten diferenciar 4 períodes: neonatal, transició, socialització i juvenil.

Etapa neonatal: des del naixement fins a la segona setmana de vida. Aquesta etapa es caracteritza perquè el cadell dedica pràcticament tot el seu temps a dormir i mamar. La defecació i la micció són accions que tenen lloc després de l'estimulació tàctil de la zona perineal per part de la mare. En aquest període és important que estiguin amb la mare i els germans. S'ha demostrat que la manipulació de l'animal en aquesta etapa té efectes positius en la capacitat d'aprenentatge i l'emocionalitat.

Etapa de transició: des dels 12-15 dies fins als 21 dies d'edat. És l'etapa en què es desenvolupen els òrgans dels sentits i, per tant, el cadell comença a explorar el seu entorn i mostra conducta de joc. La conducta d'eliminació no depèn de

l'estimulació tàctil proporcionada per la mare.

Olfacte: és l'únic sentit que s'activa en el moment del naixement, ja que sense el seu funcionament no reconeixrien la mare i per tant no podrien mamar.

Orientació tàctil: en el moment del naixement tenen el que s'anomena un "reflex positiu" (posicionar les potes del davant al costat de la mama prement —la de manera rítmica), que els permet mamar, però no és fins als 15 dies de vida que el tacte es desenvolupa del tot.

Visió: entre els 10 i 14 dies de vida obren els ulls, però no és fins als 22-27 dies que arriben a tenir visió plena.

Oïda: es desenvolupa a partir del dia 15.

Vocalització: s'inicia entre els 16 i 21 dies després del naixement.

Etapa de socialització: comença als 21 dies de vida i acaba a les 12 setmanes. Dit d'una altra manera, la socialització comença quan els òrgans sensorials i la coordinació motora està suficientment de-

desenvolupada. Per marcar el final d'aquesta etapa existeixen dues teories, una es basa en la disminució de la tendència exploratòria a partir de les 8 setmanes d'edat degut a l'aparició de la resposta a la por, i l'altra denominada "exclusió competitiva", que es basa en la capacitat d'emmagatzemar informació, quan el sistema està saturat, el període sensible finalitza.

El període de socialització es caracteritza per un augment marcat de la conducta exploratòria i de joc, inici d'interaccions socials pròpies d'un adult com l'exploració anogenital, comencen a establir-se rela-

Etapas en el desenvolupament del cadell

cions de dominància i finalment es desenvolupa la resposta a la por. Aquesta és una etapa crucial per a la prevenció de problemes de comportament, ja que és en aquest moment quan el cadell aprèn a mostrar una conducta social normal cap a persones i altres gossos; a més, el contacte amb humans és tan important com el contacte amb tots aquells estímuls que es trobarà al llarg de la seva vida. L'edat ideal per adoptar un gos és

a partir de les 6-8 setmanes d'edat, perquè de les 3 a les 7 setmanes haurà tingut temps d'estar amb la mare i els germans i de socialitzar-se amb altres gossos i de les 7 a les 12 setmanes seria el moment de socialitzar-se amb les persones. Etapa juvenil: des de les 10-14 setmanes fins a la maduresa sexual. En aquest període es produeixen canvis importants en la conducta, i és quan les relacions de dominància es fan estables.

Ares Ferrer i Andrés
Informació proporcionada per
Vetxarxa

ensenyament

Final de trimestre a l'Espriu

El divendres 21 de desembre, aprofitant que era l'últim dia de classe del primer trimestre, els alumnes de l'Espriu ho van aprofitar per fer activitats especials.

Els alumnes de 1r i 2n d'ESO van participar al concurs d'Aules Netes i Arreglades, on van poder fer volar la imaginació per decorar la classe, deixar-la neta i arreglada, i fins i tot en algun cas, preparar una recepció per quan el jurat passés a valorar. Els participants s'ho van agafar molt seriosament, i van fer una bona feina. El reconeixement com a millor aula-grup se'l van emportar la classe de 1rB.

Els alumnes de 2n de Batxillerat van preparar una xocolata desfeta i coques per vendre a l'hora del pati per tal de poder finançar-se el viatge de final de cicle. La xocola-

tada va estar animada per la cantada de Nades d'alguns alumnes i professors.

A les últimes hores del matí, de 1r a 3r d'ESO van poder fer activitats esportives al pati de l'institut, amb torneig de futbol acabat amb una final molt ajustada entre un equip de professorat i l'equip guanyador

de l'alumnat.

L'alumnat de 4t d'ESO i Batxillerat van anar al teatre de Salt a veure una obra en anglès, que tots coincideixen a dir que va estar molt bé i que van passar una bona estona rient.

L'alumnat de cicle formatiu va aprofitar-ho per fer sessió de cine-

pastisseria

MARGENAT

des de 1929

Tel. 972 23 06 79
C/ Abat Oliba, 10
Plaça Veïnat
17190 Salt - Girona

Final de trimestre a l'Espriu

ma a l'aula, amb la projecció d'una pel·lícula relacionada amb el món informàtic.

Així doncs, va ser una jornada semifestiva, on es va començar a respirar l'ambient de les vacances

d'hivern. Alegria, bon humor i bons desitjos per a tothom.

"It's a work of art!" a l'Escola Les Deveses

L'escola Les Deveses de Salt gaudeix del projecte PILE (Pla Integrat de Llengües Estrangeres) seleccionat pel departament d'Ensenyament, on participen els alumnes de Cicle Mitjà durant dos cursos escolars.

El projecte té com objectiu principal millorar la competència lingüística dels alumnes, tot augmentant les hores d'exposició de la llengua anglesa a través d'aquesta experiència d'aprenentatge de l'Educació Artística Visual i Plàstica en anglès.

Dos grans eixos dibuixen la trajectòria d'aquesta pràctica educativa on l'alumne pren part activa del procés d'aprenentatge:

D'una banda, els alumnes descobren uns artistes (els alumnes de 3r: Kandinsky, Pollock, Dalí, i els alumnes de 4t: Klimt, Van Gogh i Gaudí) tot treballant algunes de les seves obres més conegudes i

tècniques més utilitzades.

D'altra banda, l'alumnat realitza diverses propostes creatives i plàstiques sobre les festes escolars celebrades a l'escola (Halloween, Nadal, Sant Jordi, etc.), les quals s'exposen als passadissos de l'escola i les famílies poden veure i gaudir del resultat final creat pels seus fills.

En aquest projecte de llengua anglesa, es treballa amb sessions de mig grup setmanal amb la finalitat de poder atendre les diversitats que es tenen a l'aula, potenciar un ensenyament més significatiu i de qualitat i afavorir el treball cooperatiu.

Així doncs, descobrint uns artistes i les seves obres, fomentant el gust estètic, el sentit crític, el treball manipulador i "plàstic" mitjançant el contacte directe amb diversos materials i tècniques artístiques s'engloba aquest projecte, sota

l'expressió "Work of art": expressió utilitzada en les creacions artístiques que significa (entre d'altres) l'esforç generat per arribar a un bon resultat.

Marta Albertí i Sánchez (especialista de llengua anglesa)

Com ja és habitual a la tardor, s'inicia el Pla Lector de l'Espriu amb activitats relacionades amb la lectura i que dura fins a final de curs.

La coordinadora del PL, Anna Malvesí, sempre cerca algun mètode engrescador que serveixi d'entrada a aquest projecte que porta els nois i noies a llegir cada dia durant 20 minuts.

Aquesta vegada va consistir en una Fira del Llibre per als alum-

nes de primer i segon d'ESO: una exposició dels llibres que podran llegir, i que van escollir en les "parades" que es van muntar al pati amb les recomanacions que els van fer els seus companys grans, de 2n de batxillerat.

Després d'això, es va tornar a les aules, on els més petits van escoltar un conte explicat per diferents membres del personal de l'institut i els que ja no són novells van sentir les lectures dramatitzades d'Antígona, de Sòfocles, obra dels alumnes de grec de 1r de batxillerat coordinats per la seva profesora, Sònia Gros.

Per als alumnes de tercer i quart d'ESO es va fer una lectura interpretada d'un fragment d'"El comte Arnau", de Maragall, i després es va anar a l'aula per escollir, d'entre els llibres proposats, el que els va interessar més.

El propòsit, com sempre, és introduir en la lectura aquells que se'ls posa de través, i fer-ho de manera lúdica i sense que en cap cas hi hagi penalitzacions: la lectura com a plaer perquè és l'única manera que l'esforç que inevitablement cal per llegir tingui compensació i no es vegi com una tasca escolar obligatòria.

Col·legi Pompeu Fabra: Educació Secundària

Una vegada més, alumnes, pares i professors vam organitzar el recital de poesia per col·laborar amb la Marató de TV3, dedicada en aquesta ocasió a la lluita contra el càncer.

L'acte, obert a tothom, va tenir lloc el divendres 14 de desembre a les vuit del vespre a la Casa de Cultura "Les Bernardes" de Salt.

El recital, que va durar una hora aproximadament, va girar a l'entorn de textos sobre la guerra, l'exili i el retorn a la pàtria, aprofitant que l'any 2012 es commemorava el centenari del naixement de tres grans escriptors catalans —Pere Calders, Joan Sales i Avel·lí Artís-Gener—, els quals van patir directament els estralls de la guerra i van escriure part de les seves obres des de l'exili.

Durant la lectura dels textos, poètics i narratius, es van projectar imatges acompanyades de música de fons que reflectien aquest moment històric. Com a cloenda de la vetllada, un alumne va tocar amb el violí El cant

dels ocells de Pau Casals.

Tant l'assistència com la recaptació econòmica van ser un èxit, la qual

cosa sempre suposa un incentiu per continuar amb aquesta activitat que tothom espera any rere any.

Col·legi Pompeu Fabra: Educació Infantil i Primària

Com cada any, acabem el primer trimestre amb les activitats pròpies de l'arribada de l'hivern i les festes nadalenques.

De totes les activitats que fem durant aquests últims dies de classe, la més participativa és el Pessebre Vivent.

Després de més de 25 edicions continua essent la celebració de l'escola que reuneix més participants i un públic més nombrós. Des de setmanes abans, es preparen decorats, vestuaris... El dia 15 de desembre, des de bon matí, mestres, alumnes i pares es reuneixen al pati del col·legi per començar a preparar les quatre escenes que es representaran enguany: Nadal als països nòrdics (educació infantil), el pessebre clàssic (cicle inicial), l'arribada dels Reis Mags (cicle mitjà) i el pessebre català (cicle superior).

A les 6 de la tarda, tot és a punt per rebre a qui són els grans protagonistes de la diada: els alumnes de totes les classes que, vestits d'acord amb l'escena que representen, omplen de colors tots els racons del pati. En acabar, els representants de l'AMPA conviden a berenar a tothom que hi ha participat. És un bon moment per compartir, dialogar... satisfets després de l'èxit d'una nova edició del Pessebre Vivent. Un resultat molt satisfactori que no seria possible sense la col·laboració de tots aquells que hi han participat. Volem agrair especialment l'ajuda de

tots els pares i mares que hi col·laboren més directament, ajudant

a aconseguir que els quadres llueixin al màxim.

Plaça de la Vila, 24
Salt - Girona
Tel. 618 812 761
Fax: 972 233 919

TANCAMENTS D'ALUMINI
VIDRES AÏLLANTS
I DECORATIUS
PERSIANES I MOTORS
MAMPARES DE BANY
MOSQUITERES

La darrera setmana abans de vacances va estar farcida d'activitats nadalenes. Durant els dies previs a Nadal, cada curs s'estudiava un poema, preparava la cançó pel concert, decorava la classe, feia una postal o un regal per als pares,..., s'apropaven les flaires de Nadal.

El dilluns el tió va arribar a l'escola. Cada cicle el va rebre de diferents maneres i cançons. Ara bé, tots el van ben alimentar fins al dia de fer-lo cagar.

El dijous al matí van arribar tres patges i van omplir de màgia tota l'escola. Dos d'aquests patges van

rebre els alumnes de cada classe, van parlar amb ells i van recollir les seves cartes i desitjos de Nadal pel nou any 2013.

L'altre patge va acompanyar els nens i nenes durant el concert de Nadal que es realitzava també durant el matí a l'escola. Durant el concert, cada classe va oferir al patge un regal que desitjaven que fessin arribar a tota la gent del món. Els nens volien regalar Pau al món, llars i menjar per tothom, amicitat,... El concert va ser alegre i emotiu a la vegada, l'alegria d'aquell instant es percebia entre els alumnes, mestres i famílies.

A l'hora del pati totes les aules van trobar una sorpresa a dins la classe: els pares i mares de l'AM-PA havien portat pa amb xocolata i begudes per esmorzar!

El divendres al matí va arribar el moment de fer cagar el tió a infantil, inicial i cicle mitjà i de fer l'amic invisible a cicle superior. Els tions van rebre molts de cops i van cagar molt i molt. Després del pati tota l'escola es va reunir al gimnàs per fer la Festa de Nadal. Allà hi havia la mestra de música i una follet del Pare Noel una mica trapella que van fer cantar, ballar i sobretot riure molt tant a alumnes com mestres.

De la manca de llibertat al llibertinatge

Hem passat d'un punt a l'altre, que són: la manca de llibertat quan érem petits, que regia un dictador, a l'època actual de total llibertat, gràcies a la democràcia, on els que se senten com a peix a l'aigua són els lladres, els estafadors, els oportunistes, etc. Han trobat en el nostre país el paradís. Són intocables, uns perquè no tenen res a perdre i altres que tenen molt i molt ben lligat. Uns i altres s'ha aprofitat de les influències de les altes esferes i de la bona gent que els ajuda.

Sovint llegim que s'ha detingut un lladre que portava més de vint detencions i el jutge el deixa en llibertat provisional, o bé, que és pitjor, un gran capitalista que ha defraudat l'estat i el jutge també el deixa en llibertat.

Altres casos de corrupció de tots coneguts, com són el Palau de la Música, el cas del gendre del rei, que tampoc tenen cap resposta ràpida per part de la justícia.

Els mals gestors polítics són grans responsables, en part, de la crisi en què estem inmersos i que tenen

la cara dura de retallar els sous als funcionaris, també retallar en sanitat, ensenyament i quasi totes les subvencions de tipus social, i cobrar per receptes i proposen fer pagar les visites mèdiques i sempre carregant als més dèbils. Qui els hi demana explicacions i els hi pot parar els peus. No seria més fàcil que retallessin els sous – alguns desorbitats i que en cobren més d'un de diferents estaments – dels polítics i als càrrecs de l'administració i consells d'administració de les empreses?

També voldria parlar dels mals gestors de determinades empreses, sobretot de la banca, que ens afecta a tots. El cas més significatiu i vergonyós és el de Bankia, que acumula la meitat del deute bancari, i com a premi han donat al seu director un càrrec a telefònica. Pobra telefònica, que es vagin preparant.

Si tots els que manen tinguessin com a norma el sentit comú no serien necessàries tantes retallades. Però com que d'això no en tenen, ja podem seguir preocupant-nos pel futur dels nostres fills, perquè aquests no ens l'arreglaran pas.

Josep Pla

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Servei Oficial: C/ Mercè Rodoreda, 13
SALT Telèfon 972 24 37 49

Xapa i pintura:
C/ Mare de Déu de la Salut, 34
Telèfon 972 23 27 78

e-mail: gudayol@raopel.com

Nova Exposició
C/ Mercè Rodoreda, 20
17190 Salt

També ens podeu trobar a internet:
www.gudayol.com

Cotxes nous Km 0 Gerència Vehícles usats

GUDAYOL

Aquesta idea ja fa temps que em volta pel cap, i durant la Diada d’aquest 2012, any que ha sigut tirant a miserable però que ha donat molt de si en termes identitaris i sobiranistes, la idea es va fer persistent: si de mi depengués, l’endemà de la proclamació de la independència de Catalunya proclamaria com a himne oficial del nou Estat “El cant de la Senyera”, en lloc de l’històric i actual “Els segadors”.

Per què? Doncs per diferents raons: per la lletra, per la música i pels sentiments i emocions que hi van associats.

El vell, històric, cant d’“Els segadors” té totes les raons del món que el justifiquen. Inserir de ple en l’esperit reivindicatiu de la mateixa Diada, en què es commemora la derrota militar de 1714 (per fer-ne memòria, no pas per “celebrarla”, com comenten els graciosos descendents del bàndol victoriós, donant a entendre que aquí som

imatge del Palau de la Música, el 19 de maig de 1960, amb tot d’octavetes llançades des dels pisos superiors voleiant sobre la platea. (Font: Viladecans punt de trobada)

masoquistes encantats del seu sadisme), la lletra de l’himne ens commina a la rebel·lió i a parar els peus a “aquesta gent tan ufana i tan superba” que ens té agafats pels ous des de fa tres segles: ens recorda, cada vegada que l’entonem, que no podem oblidar. Ni perdó ni oblit, perquè el mal que ens han fet ha sigut gran, enorme, i si no ha estat encara més gran és perquè l’agressió castellana ha trobat resistència. La victòria borbònica de 1714, doncs, va ser incompleta.

I així es quedarà, a mitges, si aquí acabem la feina que hem començat i som capaços de treure’ns de sobre definitivament l’amença fantasma, abans no ens destrueixi com a poble.

Si l’alternativa es resol a favor nostre, com ha de ser, per mi ens podem començar a oblidar de cadenes, de falçs i segadors i de malparits que no tenen altre pla a la vida que viure de les seves fantàstiques històries i de les seves presumptes glòries: que passi tot avall!, i que es perdi de vista com més aviat millor...

En aquesta nova etapa, de plenitud nacional, m’encantaria que els versos i les notes del nostre himne nacional fossin els que van escriure el poeta Joan Maragall i el mestre Lluís Millet, vitalistes i positius, lluny del to més dur i directe però també una mica... jeremíac –i que ningú se m’enfadi– d’“Els segadors”. Alguna cosa deu tenir “El

cant de la Senyera”, d’altra banda, encara que avui pugui semblar una mica ‘kumbaià’, si la seva interpretació desperta de la manera que ho fa –com es va poder veure en el concert de Sant Esteve d’enguany– els sentiments patriòtics dels catalans, i com ho va fer mig segle enrere, en ple franquisme, i en el mateix escenari, el Palau de la Música Catalana, en els famosos i celebrats Fets del Palau, arran dels quals el futur president Jordi Pujol va ser jutjat en consell de guerra i condemnat a presó.

Fermí Sidera Riera

El cant de la Senyera

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.
Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au, germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat.
Que voleï! Contemplem-la
en sa dolça majestat!
Oh bandera catalana!,
nostre cor t’és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.
I et durem arreu enlaire,
et durem, i tu ens duràs:
voleiant al grat de l’aire,
el camí assenyalaràs.
Dóna veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

Llibres

CENTENARI DEL NAIXEMENT DE SALVADOR ESPRIU

En aquesta pàgina hi trobareu un PDF amb totes les activitats que es faran al llarg de l’any per commemorar l’efemèride.

http://premsa.gencat.cat/pres_fsvp/0/notapremsavw/177431.html

Recomanació llibre

Joana Raspall

<http://www.joanaraspall.cat/>

Per molts anys! 100 anys entre nosaltres!!

Bibliotecària als anys vint i trenta, salva part del patrimoni bibliogràfic de Vilafranca del Penedès durant la revolta del 36 amb la seva actitud. Després de la guerra es casa i es dedica a activitats literàries. Publica en català en àmbits locals i d'altres tolerats per la censura de l'època. Escriu narrativa, poesia i teatre, també fa uns quants dic-

cionaris: el de sinònims catalans, el de locucions i frases fetes i els d'homònims i parònims.

Participa en tertúlies, va a les escoles, membre de jurats literaris.....Si encara no heu llegit cap llibre, ara és el moment, segur que repetireu.

Poesia recent

Jardí vivent [amb pròleg de Carles Duarte i il·lustracions de Lluïsa Cahuél]. Vilanova i la Geltrú: El Cep i la Nansa, 2010.

Poesia infantil i juvenil

El meu món de poesia [il·lustracions de Pere Cabaret]. Vilanova i la Geltrú: El Cep i la Nansa, 2011.

Novel·la

Diamants i culs de got. Saldes: Abadia Editors, 2007.

Narrativa breu

El cau de les hores. (Apareix l'abril 2008). Saldes: Abadia Editors, 2008.

Linde Material Handling

Linde

VENDA - OCASIÓ - LLOGUER - SERVEIS - MANTENIMENT
RECANVIS - ACCESSORIS - FORMACIÓ CONDUCTORS

GIRONA: P. Ind. Montfullà
c/Can Culebra, s/n, parcel·la 30
17162 Bescanó
Tel. 972 414 000 - Fax. 972 414 010

BARCELONA: P. Ind. Sot dels Pradals
Ctra. St. Hipòlit nº 53-55
08500 Vic
Tel. 93 883 14 64 - Fax. 93 886 17 36

www.cialnono.com

La Farga, per raons d'espai, a la revista de desembre no va publicar les fotos dels actes que es van portar a terme amb motiu de la XXXVIII. DIADA DEL JUBILAT del Casal de Jubilats i Simpatitzants de Salt, el passat 30 de setembre de 2012. Aprofitem aquesta de febrer per exposar gràficament al-

guns dels actes. A més del Concurs Provincial de Petanca per a Jubilats, on podem veure la majoria de participants, es va celebrar un Dinar de Germanor, durant el qual es va fer un homenatge a les parelles casades fa més de 50 anys, de les quals us fem una relació: Francesc Ferragut

Triola i Victòria Juan Mas; Jacint Marquès Reig i Teresa Palomeras Bosch; Joan Busó Feliu i Rosa Gifra Prat; Miquel Combis Puntí i Mª Lluïsa Comas Saballs. Com cada any, es va fer l'homenatge als avis més grans del Casal, Josep Palmerola Girvent i Magdalena Batallé Bagué.

Diada del Jubilat 2012

Fotos: Martí Artalejo

CASAL DE JUBILATS DE SALT

Passeig Verdaguer, 1 - Tels. 972230498 - 972238578 - 17190 SALT (Gironès)

Benvolgut Soci,

Ens plau per la present de convocar-te a l'**Assemblea General Ordinària del Casal de Jubilats i Simpatitzants de Salt**, que tindrà lloc al local social, el proper **dia 9 de març de 2013**, a les 5 hores de la tarda en 1a. Convocatòria i a 2/4 de 6 hores de la tarda en 2a. Convocatòria amb el següent:

ORDRE DEL DIA

- 1r.- Presentació, per a la seva aprovació de la Memòria d'activitats de l'any 2012.
- 2n.- Presentació, per a la seva aprovació de l'Estat de Comptes de l'any 2012.
- 3r.- Presentació, per a la seva aprovació de las Activitats per l'any 2013.
- 4t.- Presentació, per a la seva aprovació dels Comptes per l'any 2013.
- 5è.- Precs i preguntes.

Salt, 1 de febrer de 2013

La Junta Directiva del Casal

totSalt El portal de la vila de Salt

www.totsalt.cat
info@totsalt.cat
Tel. 617 13 13 12

AnimSalt

Has perdut la teva mascota?
Has trobat una mascota perduda?

Et podem ajudar publicant l'anunci i la foto en aquest portal, per trobar la mascota o el seu propietari, de forma gratuïta.

(Salt i rodalies)
www.manelop.net
animsalt@manelop.net

2n. Concert de reis a Sant Cugat

La Coral Tribana ha començat l'any 2013 oferint un concert ben especial. Perquè s'ha fet per a Càritas Salt i perquè hi han participat cantaires dels 4 als 74 anys d'edat. Com va dir el nostre director, això ens fa veure que la vida és curta i que la música ens uneix a tots.

Vam cantar junts a Girona el 22 de desembre i vam tornar-hi a Salt el 12 de gener. La iniciativa va sorgir de la Presidenta de Tribana, a la qual va respondre amb entusiasme el director, en Quim Bonal i l'escola de música Claudefaula de Girona, de la qual n'és professor.

Volem manifestar el nostre reconeixement pel seu treball a les més de 90 persones que hi van intervenir:

Els cors de petits i mitjans dirigits per la Marta Cruz i la Clara Cruz que van obrir aquest concert entranyable.

El Conjunt orquestral dirigit per en Pere Millet.

El Cor infantil i el Cor de noies dirigits per en Quim Bonal.

El Cor mixt i el Quartet de corda dirigits per la Glòria Bonal i la Lúdia Millet.

El Conjunt de vent metall: Gerard Blanc, Pablo Martín, Joan Dorca

i Ariadna Gispert dirigits per en Quim Bonal.

Els cantaires de Tribana dirigits per en Quim Bonal i acompanyats al piano per l'Alba Barceló.

Hem tingut el privilegi de compartir aquesta festa de la música, que formarà part de la història de la nostra Coral per tot el que hem explicat i perquè tanca una llarga etapa de vivències que ha estat possible gràcies a l'entrega de l'Amàlia, que ara renuncia al càrrec de Presidenta.

Tribana continua amb molta il·lusió i comptem amb tots vosaltres per a celebrar el nostre 15è. aniversari.

Junta Directiva de la Coral Tribana

Les cuineres de Salt van participar al Firatast

Del 29 de novembre al 2 de desembre de l'any que hem deixat, Les Cuineres de Salt van participar a Firatast per sisè any consecutiu. Amb un grup petit però consolidat, van apostar per presentar plats representatius de la cuina tradicional i molt especialment de la cuina saltenca, basada fonamentalment en els productes de l'horta. Una cuina elaborada i basada en producte fresc de primera qualitat. Com sempre, compten amb el suport i col·laboració de l'Ajuntament i dels comerços de Salt, especialment del Mercat Municipal. El suport del Mercat de Salt aquesta vegada va possibilitar,

a més, un nou disseny de l'estand, una atractiva i fresca proposta del paisatgista Marc Granen, a

partir de productes frescos dels comerços col·laboradors.

Recital de poemes "Les veus de Salt" a l'Auditori de la Coma Cros

El passat dijous 13 de desembre es va fer a l'auditori de la Coma Cros el recital de poemes "Les Veus de Salt". El recital es va completar amb interludis musicals. Els poemes van ser llegits per actors i actrius de l'Agrupació ESTIL Teatre i per alumnes que estudien llengua catalana al Consorci per a la Normalització Lingüística, ubicat a l'Ajuntament de Salt.

Es van llegir poemes catalans en llengua original o traduïts a altres llengües i poemes d'autors estrangers, en la seva llengua o traduïts al català.

L'escriptor Antoni Puigverd va presentar l'acte, que es va aprofitar per recollir fons a benefici de Caritas.

Salt es compromet a reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle un 20% per a l'any 2020

Salt ja és un dels més de 3.500 municipis europeus que ha signat el Pacte d'alcaldes.

El Pacte d'alcaldes és una iniciativa europea, impulsada a les comarques gironines per la Diputació de Girona i el CILMA. Salt, amb la signatura del Pacte, es compromet, per a l'any 2020, a reduir un 20 % les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

Per tal d'assolir aquest objectiu tan ambiciós, l'Ajuntament, amb el suport de la Diputació de Girona i el CILMA, està redactant el Pla d'Acció d'Energia Sostenible (PAES). El PAES inclourà un inventari de les

emissions de gasos amb efecte d'hivernacle del municipi i definirà les accions necessàries per tal d'assolir els objectius del Pacte d'alcaldes.

Les accions se centraran, principalment, a millorar l'eficiència energètica dels edificis públics, l'enllumenat públic, la producció d'energia renovable al municipi, com també en actuacions concretes per disminuir el consum de combustibles associats al transport.

Així mateix, també caldrà tenir en compte l'àmbit domèstic. És aquí on la ciutadania

haurà de tenir un paper molt important, tant en el canvi d'hàbits com en les petites accions que poden millorar l'eficiència energètica de la seva llar.

TAE-KWON-DO I KI-GONG

Més que un esport o un art marcial

EL TAE KWON DO COMPREN: - DISCIPLINA - MILLORA EN L'ESCALFAMENT - PRÀCTICA DE LES QUALITATS FÍSQUES
-Força, Velocitat, Flexibilitat i Resistència - COORDINACIÓ - AUTOCONTROL - DEFENSA PERSONAL

- KI GONG: GIMNÀSTICA ESPECIAL, ESTIRAMENTS

TOTES LES CLASSES ESTAN DIRIGIDES PEL DIRECTOR DEL CENTRE
Mestre Kwang Sup Oh Moon, cinturó negre 7 DAN

GIMNÀS CHUN KWON SALT
ESCOLA DE TAE KWON DO I KI-GONG

C/ Major, 121 baixos 17190 Salt (Girona)

Lliurament dels premis nadal·les dels escolars de Salt

El dijous, del passat 20 de desembre, es van lliurar els premis del concurs de Nadal·les del 2012 als quatre finalistes. Els premis es van lliurar a les escoles dels guanyadors i van consistir en una bossa, llibres i jocs.

La Nadala dibuixada per Oscar Soler Martín de l'escola Vilagran és la

que va utilitzar aquest any l'Ajuntament per felicitar les festes. També van quedar finalistes Mar Herrera i Aina Trafach de l'escola Mare de Déu del Roser i Sergi Ortiz de l'escola Vilagran.

239 originals de deu centres d'ensenyament de Salt van participar al concurs.

Miquel Casellas nou defensor del ciutadà

El Ple Municipal va nomenar ahir a Miquel Casellas i Casals (a l'esquerra de la imatge) nou Defensor del Ciutadà de Salt per un període de cinc anys. Miquel Casellas, substitueix Miquel Brugués i Costabella (a la dreta) que ha estat el Defensor del Ciutadà des de 2008. La figura del defensor del Ciutadà, que és el nom que rep el sindic de greuges saltenc, està regulada pel Reglament Orgànic Municipal.

Desfibril·ladors a l'espai gironès

Dipsalut ha instal·lat un aparell desfibril·lador a Espai Gironès, concretament a l'accés a la zona de restauració i als cinemes. En total s'instal·laran 9 d'aquests aparells a diferents llocs de la vila. L'elecció de l'Espai Gironès s'ha fet pel gran nombre de persones que s'hi concentra.

Un desfibril·lador és un dispositiu mèdic electrònic que permet identificar sense errades una arítmia que requereixi desfibril·lació i administrar la descàrrega

elèctrica quan aquesta està indicada. N'hi ha de mòbils o de fixes, protegits per una cabina que disposa de comunicació amb el servei d'emergències quan s'utilitza. Les cabines van equipades d'una càmera de filmació per evitar actes vandàlics.

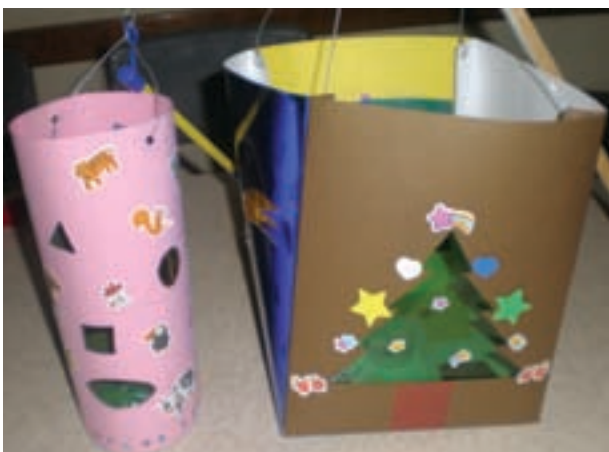

Com cada any l'Associació de Veïns del Barri Vell ha convocat el concurs de fanalets, per tal que els nens i nenes de la nostra vila facin honor a l'antiga tradició d'anar a esperar als Tres Reis, tot lluint, durant la nit de la cavalcada, un lluminós fanal fet amb tècniques artesanes i construït amb materials naturals o bé reciclats. El dia del concurs, com ja va essent habitual, de 4 a 5 de la tarda els infants amb les seves famílies s'acosten a deixar els fanalets al local del Casal de Jubilats de Salt, i mentre el jurat se'ls mira, analitza i delibera... es porta a la mainada a realitzar una visita als espectaculars i ja quasi immillorables

pešsicles exposats a Cal Mut. Tot seguit es realitzava l'entrega de premis i com a cloenda s'oferia a tothom una deliciosa xocolatada realitzada amb la traça i l'experiència del pastisser Dani Font. Però aquest any, gràcies a la tasca de diverses entitats saltenques, quelcom ha canviat i ha donat a l'acte un aire ben curiós, ple de misteri i d'exotisme: La princesa Samarcanda (procedent de la mítica ciutat de la ruta de la seda) enfilada en una bonica carrossa de tons daurats i acompanyada de sorollosos timbalers i personatges destres en l'art de manipular el so, ha fet acte de presència a la plaça dels Peixos davant l'expressió

perplexa, enfredorida però curulla d'il·lusió dels més petits.

L'amable princesa ha atès de forma personal a tots els infants que li portaven la carta per als Mags d'Orient i ha presidit l'acte d'entrega dels premis dels fanalets, incorporant-hi també (com em comentava la Cristina Boada de "Quin bé de ball") el perfil d'una figura femenina a la popular tradició dels Tres Reis. Cal destacar que la xocolatada d'aquest any ha estat multitudinària, ja que l'han pogut degustar tant els participants al concurs com tothom qui s'ha acostat a la plaça Verdaguer per conèixer la bellíssima princesa.

Fanalets i exotisme al Barri Vell

I parlant dels fanalets guanyadors d'aquesta convocatòria, cal remarcar que pràcticament tots s'han realitzat amb materials reciclats que amb molt d'enginy i combinats amb tècniques i materials diversos han aconseguit efectes i creacions ben interessants, així hem pogut contemplar:

- Interessants efectes de llum gràcies a la transparència del paper de seda o cel·lofana revestint bases d'ampolles de plàstic o bé oueres de petits ous de tórtora.
- Curiosos reproduccions del trenet Geriò de Girona a partir del broc, la meitat d'una ampolla de plàstic, taps, càpsules de cafè i altres objectes procedents del reciclatge.
- Personatges i monstres amb pèls de llana revestint un gran pot d'olives.
- Creacions amb cartolina i cistellet elaborats a partir d'un calendari de les tres bessones del 2012.

Els premis s'han repartit de la següent manera i classificats en tres grans grups :

- 1) Al participant més menut, que ha sigut per a Clàudia Carreras
- 2) Als efectes de llum i al tractament estètic per aconseguir fanals amb bona lluminositat, on han resultat

guanyadors les germanes Aina i Lia Pont i Cassany, Iver Casas, Martí Carreras i els germans Narcís i Marina Vidal.

3) A la creació i originalitat per aconseguir peces curioses a partir de la reconversió d'elements ben senzills, que s'han atorgat a Adriana Mateu, Marc Merino i als germans Oriol i Miquel Cufí, Maria i Vicenç Taberner

I aprofito per mostrar-vos algunes imatges de l'anomenat: FANALET DE L'ESTELADA que segurament ja l'haureu vist brillar durant la cavalcada d'aquest any, o bé en fase de construcció en diversos tallers infantils organitzats en fires i mercats populars.

Es tracta d'un original disseny proposat per l'Assemblea Nacional de Catalunya que pot servir per il·luminar la cavalcada dels Reis Mags o per decorar balcons i finestres mentre duri el procés cap a la independència. I ja des d'ara us engresco a anar desenvolupant el vostre enginy ja que a la propera cavalcada hem d'aconseguir que un gran esclat de fanalets amb l'estelada faci arribar el nostre intens desig de llibertat pel 2014 a ses Majestats d'Orient.

Carme Garriga i Verdaguer

Naixements

Safouan Salhi	21/10/12
Leonardo Watson Soto	22/10/12
Aroha M. Cardona López	23/10/12
Adam Rouki	23/10/12
Chen Chen Chen	28/10/12
Vinxi Guo	31/10/12
Fatoumata Treira	01/11/12
Julia Duart Rivera	01/11/12
Joshua Idumwonyi	01/11/12
Jesús A. Henriquez Irias	02/11/12
Irina Mateu González	02/11/12
Mohamed Amine Khriif	03/11/12
Thais Lay Tejada	03/11/12
Kelvin Alberto Avila Diaz	03/11/12
Yeray González Castejón	04/11/12
Max Santamaria i Vilà	05/11/12
Matida Ceesay	06/11/12
Daniel F. Barreto Ferreira	07/11/12
Niuma Vobarteh	08/11/12
Mohamed Zerouli	08/11/12
Ferran Vaurés Luque	09/11/12
Safa Adnan	09/11/12
Joshua E. Obehi Osarobo	10/11/12
Adam El Mir	11/11/12
Lucas Moreno Guerton	12/11/12
Rim Karmoudi	12/11/12
Nora Salem Armangué	12/11/12
Aleix Guillem Rodriguez	14/11/12
Anouar Ochen	14/11/12
Rami Zafzafi	15/11/12
Sami Zafzafi	15/11/12
Bilal El Bormaki	16/11/12
Oumar Diakite	17/11/12
Bintu Sawaneh Vawara	18/11/12
Cassandra Lumanglas A.	19/11/12
Moussa Koujjei	19/11/12
Wassim El Jouhri	20/11/12
Zakaria Garrouj	22/11/12
Richard Colinet Bermudez	23/11/12
Ishak El Bouanani B.	25/11/12

Xènia Vila Gelada	26/11/12
Marc Vila Gelada	26/11/12
Luis I. Reyes Velasquez	26/11/12
Amal Kartet	27/11/12
Irina Jimenez Luque	28/11/12
Aniol Ibanco Alvarado	28/11/12
Andrea Valentina Banu	28/11/12
David Gallegos Fuentes	29/11/12
Bakari Kandeh	30/11/12
Salefou Sawaneh	02/12/12
Ainhoa López Torres	03/12/12
Arlet Marcó Adrian	03/12/12
Mohamed Againi	03/12/12
Melany Gisel Estupiñan	03/12/12
Ariana B. Giron Raudales	04/12/12
Noa Ortega Pulido	04/12/12
Laura Serrano Guerra	05/12/12
Marwa Boughassal	05/12/12
Shanveer Singh	09/12/12
Rayan Hammouch	10/12/12
Hamza Mazouar	14/12/12
Amadou Keita	14/12/12
Sohaib Kaddouri	15/12/12
Maroua Ramdani	15/12/12
Havar Ait Tamghart	15/12/12
Nora Boumediane Karim	17/12/12
Mahamedi Jabbi Jabbi	18/12/12
Mohamed L. Njie Sillah	19/12/12
Saran Camara	20/12/12
Sana Vanneh	22/12/12
Sara Baroud	23/12/12
Johaina Maallam	23/12/12
Mohamed Ouhra	24/12/12
Mohamed Zriguitou	26/12/12
Sirine Boukarma	28/12/12
Roc Ramiro Meléndez	29/12/12
Marwan El Bazi	30/12/12
Pau Romagosa Sánchez	30/12/12
Anas El Haddad	03/01/13
Albert Vega Galindo	03/01/13
Abdel Shakour Idriss	04/01/13
Alvar Aleksanteri Junttila	05/01/13

Casaments

Francisco Elias Lora	
Gregoria Fonseca Rodriguez	06/11/12
Hector Alexander Valle Hernández	
Belky Rosaura Urbina Valle	07/11/12
Josep Rivas Álvarez	
Helena Diaz Plana	10/11/12
Marzouk Lakbir Laaraichi	
Najima Bouaazzati	16/11/12
Varison Efrén Munera Agudelo	
Laura Susana	01/12/12
Nassim Bouanani	
Hanae Daboua Bernichi	07/12/12
Albert Alemany Beas	
Natalia Moreno Alarcón	12/12/12
Mayro Adalberto Mejia Aceituno	
Marlen Judith Garcia Ramirez	14/12/12
Gustavo Adolfo Cortés Garcia	
Yina Paola González Pelaez	15/12/12
Albert Prat Zapata	
Carla Canals Battle	21/12/12
Nasreddine Krachi	
Nour El Houda Khouni	08/01/13

Defuncions

Josep Maria Carbo Nono, 55 anys	16/11/2012	Enriqueta Rubirola Rigau, 91 anys	16/12/2012
Jaume Turro Rovira, 87 anys	21/11/2012	Marta Font Soler-Matas, 74 anys	18/12/2012
Esteve Brull Vila, 80 anys	25/11/2012	Miquel Barris Triadu, 87 anys	23/12/2012
Concepcion Fajardo Valencia, 76 anys	26/11/2012	Ines Burch Viñolas, 92 anys	30/12/2012
Joana Puig Magret, 88 anys	30/11/2012	Herminia Lagar Baez, 82 anys	01/01/2013
Catalina Romero Garcia, 72 anys	02/12/2012	Pere Planellas Martinez, 77 anys	02/01/2013
Julio Guma Maimi, 87 anys	06/12/2012	Juan Ortiz Rodriguez, 69 anys	01/01/2013
Neus Leon Igual, 90 anys	07/12/2012	Andres Martin Garcia, 62 anys	02/01/2013
Jesus Rodriguez Lima, 76 anys	12/12/2012	Mariano Romero Gomez, 66 anys	05/01/2013

FARMÀCIES de guàrdia: mes de FEBRER

DAVESA, Major, 20 Dies: 5, 14 i 23 de febrer	972230568
ESCATLLAR, Guillerries, 60 Dies: 9, 18 i 27 de febrer	972230103
ANNA JUBERO, Major, 157 Dies: 6, 15 i 24 de febrer	972233518
PEYA, Pla de Salt, 15 Dies: 2, 11 i 20 de febrer	972441001

NIETO, Àngel Guimerà, 75 Dies: 7, 16 i 25 de febrer	972233645
ORDIS, Pg. Països Catalans, 71 Dies: 8, 17 i 26 de febrer	972237704
MUÑOZ, Pg. Països Catalans, 145 Dies: 1, 10, 19 i 28 de febrer	972243412
ROCAS, Major, 269 Dies: 4, 13 i 22 de febrer	972231249
NOGUERA, Pg. M. de Camps, 20 Dies: 3, 12 i 21 de febrer	972232578

Estem d'aniversari! Amb aquest número de La Farga, celebrem

100 col·laboracions del col·lectiu de Les Cuineres de Salt. Des de

la primera recepta publicada, el maig de 2003, fins avui, han pas-

sat moltíssimes coses i heu conegut molts noms i moltes cares d'aquest grup de persones apassionades de la cuina, de la bona taula i de la tradició. Esperem poder compartir molts més números amb vosaltres!

I per celebrar-ho us oferim un menú per llepar-s'hi els dits!

Per molts anys i bon profit!

Per començar...

Albergínies farcides

Ingredients:

- 5 albergínies
- 600 g de carn picada barrejada
- 1 ceba grossa
- 1 pebrot verd
- 1 pebrot vermell
- 3 tomates madures
- 2 grans d'all
- 1 branqueta de julivert
- ½ got de llet
- 2 cullerades de farina
- oli
- sal
- beixamel (per fer-la necessitem 30 g de mantega, 2 cullerades d'oli, 3 cullerades de farina, ½ l de llet, un polsim de nou moscada i sal)
- formatge ratllat

Elaboració:

Rentar bé les albergínies, obrir-les per la meitat, amanir-les amb una mica de sal i un raig d'oli i posar-les al forn que ja haurem escalfat, a 200°, durant uns 15 minuts. Quan estiguin al punt, buidar la polpa i reservar-la.

En una cassola amb oli fer un sofregit. Primer, posar-hi la ceba tallada ben petita. Quan estigui potxada, posar-hi l'all picat, els dos tipus de pebrot tallats petits i la branqueta de julivert picat. Quan això estigui sofregit, afegir-hi la tomata ratllada. Al cap d'una estona posar-hi la carn, remenar-ho i deixar-ho coure tot junt.

Quan estigui sofregit, afegir-hi la polpa de l'albergínia tallada petita i es deixa coure una mica. Després es remena obrint com un forat al mig, on posarem la farina, i la fregirem una mica, i la llet. Al cap d'un moment barrejar-ho tot junt i deixar-ho coure uns 5 minuts més.

Passat aquest temps, farcir les albergínies amb el sofregit i posar-les en una safata d'anar al forn. Les cobrirem amb una beixamel clareta i formatge ratllat i les posarem al forn a gratinar abans de servir.

Nota:

Per fer la beixamel cal rossejar la farina amb l'oli i la mantega. A continuació afegir-hi la llet, una mica de sal i de nou moscada, i remenar contínuament fins que bulli i es faci espès.

Recepta de la Sra. MARIA RODRÍGUEZ PERAL

De segon,

Ingredients:

- 1 conill
- 2 cebes
- 1 kg de fredolics
- 4 grans d'all
- 1 cl de vi blanc
- 1 grapat d'ametlles torrades
- julivert
- aigua
- pebre
- oli
- sal

Elaboració:

Talleu el conill a octaus i salpebreu-lo. En una cassola amb un raig d'oli i una mica de llard de porc, poseu-hi els talls de conill i la ceba trinxada ben petita. Deixeu-ho coure fins que la ceba s'estovi bé.

Quan el conill estigui gairebé ros, tireu-hi un raig de vi blanc i deixeu-lo reduir.

Tot seguit cobriu la cassola i deixeu-ho coure a poc a poc fins que la carn estigui gairebé tendre.

Netegeu els fredolics, tallant el final del peu, renteu-los lleugerament amb molta cura que no es trenquin. Saltegeu-los en una paella amb un raig d'oli i afegiu-los al conill durant els últims minuts de cocció.

Feu una picada amb els alls, el julivert i les ametlles. Poseu-hi també una miqueta del suc del rostit i un cop feta tireu-ho tot a la cassola. Deixeu fer el xup-xup cinc minuts més i pareu el foc.

Recepta de la Sra. MARIA SANJUAN MORET

I per postres...

Ingredients:

- 3 o 4 ous
 - 100 g de farina
 - 50 g de mantega
 - 200 g de sucre
 - 1 sobre de llevat
 - 2 o 3 pomes golden
 - 2 pomes més per decorar
- Per a la glassa:*
- 3 cullerades de mermelada d'albercoc
 - suc de llimona
 - 2 cullerades de sucre

Elaboració:

Posar en un bol els ous (preferiblement separant els rovells i batent les clares a punt de neu), la farina, la mantega, el sucre, el llevat i 2 o 3 pomes pelades i tallades a trossos, i passar-ho tot junt per la batidora fins que tinguem una pasta fina.

Preparar un motlle de forn rodó, untar-lo amb mantega i un polsim de farina perquè els pastís no s'enganxi. Abocar-hi la pasta, i posar-ho al forn que ja tindrem engegat des de fa estona perquè s'escalfi, a uns 180°. Hi deixarem el pastís uns 10 minuts, i el traurem. El decorarem amb les altres pomes tallades a llunes fines, i ho tornarem a posar el forn, a la mateixa temperatura, uns 35 minuts més.

Mentre tenim el pastís al forn prepararem la glassa, posant tots els ingredients al foc en un cassó, i remenarem bé fins que redueixi. Després ho colarem i un cop traiem el pastís del forn, el decorarem col·locant-hi la glassa al damunt.

Recepta de la Sra. FINA SOLER ANGELATS

Temperatures i pluviometria del mes de desembre de 2012

Fons: Museu de l'Aigua i Gerard Taulé (Salt-XOM)

Dies	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
Temperatura Míxima	10	12	16	15	14	13	13,5	14	12,5	13,5	10,5	10	15	16	19	
Temperatura Mínima	-2	-2,5	2	2,5	-2	0	-2,5	-1,5	-4	-3,5	-1,5	-3	6	9,5	11	
Pluja/mm.																

Dies	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Temperatura Míxima	18	17,5	17	12,5	15	17	14	19	14,5	12,5	15	15	16	17,5	15	15
Temperatura Mínima	6,5	5,5	3	5	6	8	5	2,5	5	8	7	0	1,5	1	0	0
Pluja/mm.								0,1				0,1		0,1		

Dies de pluja: 3
Màxim en un dia: 0,1
Pluja acumulada: 0,3 (mm)
Temperatura màxima: 17,5° els dies 17 i 29 de desembre
Temperatura mínima: -4° el dia 9 de desembre
Fons: Museu de l'Aigua

guia de serveis

EMERGÈNCIES

Bombers	085
Emergències Sanitàries	112
Mossos d'Esquadra	972245446
Polícia Local	972249192

SERVEIS MUNICIPALS

Ajuntament	972249191
Biblioteca Iu Bohigas	972240322
Biblioteca Massagran	972405062
Camp de futbol de Salt	972422241
Cementiri Municipal	972240506
Centre Cívic La Cooperativa	972233883
Centre Obert Infantil	972406363
Centre recursos Gent Gran	972011655
Consorci Benestar Social	972235105
Coma Cros	972231681
Deixalleria	972238811
Equipament juvenil El Satèl·lit	972405007
Escola de Belles Arts	972244235
Estació Jove	972405007
Mas Mota	972246570
Mercat Municipal	972233826
Oficina d'Acció Social	972241513
Oficina Habitatge Salt-70	972402276
Oficina de Promoció Econòmica	972405295
Pavelló d'Esports Municipal	972240012
Pavelló Gimnàstica Artística	972233239
Piscina Municipal	972236021
Pista Eslàlom La Pilastra	972233180
Pista Poliesportiva Municipal	972240012
Ràdio Salt	972249151
Sala Auditori La Mirona	972200122
Teatre de Salt	972402004
Tennis Salt-Les Guixeres	972406528

CENTRES D'ENSENYAMENT

CEIP Les Deveses	972941290
CEIP El Gegant del Rec	972232127
CEIP El Pla	972406106
CEIP La Farga	972235637
CEIP Mas Masó	972941382
CEIP Silvestre Santaló	972238619
CEIP Veïnats	972400092
CIFO	972405570
ERAM UDG	972402258
Escola d'Adults	972241410
Escola U. Fisioteràpia Garbí	972405130
E. d'Educació Especial La Maçana	972235930
IES Salvador Espriu	972240246

IES Vallvera	972231919
Institut SES	972234975
Ntra. Sra. del Roser (Dominiques)	972233681
Pompeu Fabra	972405702
UOC (U. Oberta de Catalunya)	972405067
	902141141
Vilagrán	972241757

LLARS D'INFANTS

Escola Bressol El Lledoner	972238388
Escola Bressol El Carrilet	972237580
Escola Les Arrels	972234699
El Barrufet	972231299
Petit Príncep	972236559

ALTRES TELÈFONS D'UTILITAT

Aigües de Girona, Salt i Sarrià	972201737
Casa de Cultura "Les Bernardes"	972234695
Casal de Jubilats de Salt	972230498
Secretaria	972238578
Centre d'Atenció Primària (Salt 1)	972243737
Centre d'Atenció Primària (Salt 2)	972439136
Centre de dia (Les Bernardes)	972425267
Correus	972237081
Geriatric Torras	972400563
Hotel d'Entitats	972242088
	972241128
Jutjat de Pau	972234012
Ludoteca (Les Bernardes)	972245233
Llar de Jubilats "Les Bernardes"	972232663
	972239061
	972230100
Notaria de Salt	
Parc Hospitalari Martí i Julià:	
Hospital Psiquiàtric	972182500
Hospital Santa Caterina	972189000
Consultes externes	972182626
Diagnòstic per Imatge	972182620
Parròquia de Sant Cugat	972234686
Parròquia de Sant Jaume	972236190
Residència assistida "Les Vetes"	972401014
Residència Geriàtrica "Nostra Llar"	972239199
Tanatori del Gironès	972249050

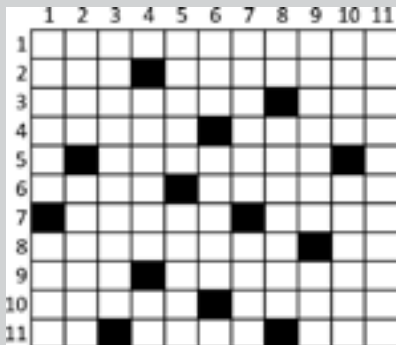
ESCOLES DE MÚSICA I DANSA

Nou Espiral	972242999
-------------	-----------

TAXIS

Giro-Taxi	972221020
Taxi Girona/minusvàlids	972222323
	972203377

Encreuats

Horizontals

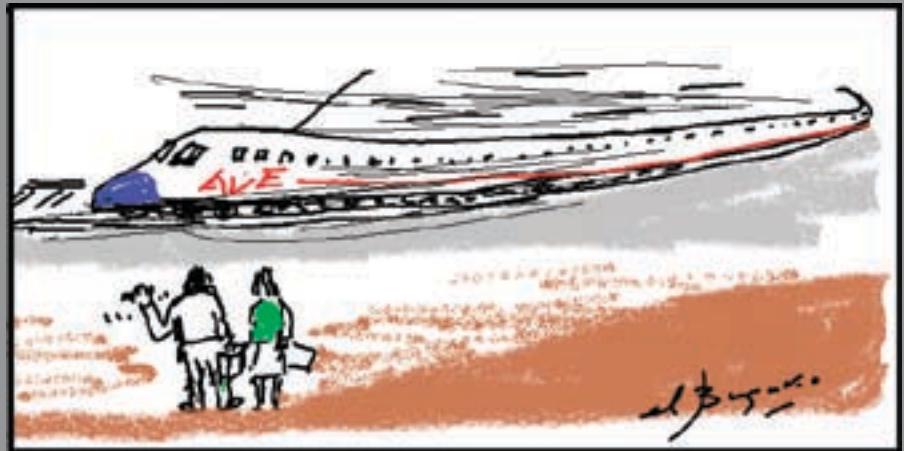
1. Explorador al voltant del marfil
2. Disfressada d'Adam. Llibreria de primera mà.
3. L'enveja del pentàgon. Foc a través del mirall.
4. La imatge que trastoca tota la nació. Peixet a la caseta.
5. El cor de les dones. Netejar gota a gota. Fa creu i ratlla.
6. 15 segons de publicitat. Botiguer nacional de Catalunya.
7. Principi al marge de qüestions moral. Masegat dia a dia.
8. Alambi la mar de mono. Folgat per dins.
9. Lacai sense queixes. Donar feina a l'aflador.
10. Crit de ràbia a la plaça de bous. Escollir entre pit i cuixa.
11. Cul de cel·lulitis. 1000 grams de pernil dolç. Mentecant a les portes de França.

Verticals

1. Directament cap a la panxa del bou. Amb aires de floquet de neu
2. Especialista en fer l'orni. Fàbriques de rovellons.
3. Repetitiva a males.
4. Ullar lluny de casa. Inflamació de mal seient. Per posar-se d'acord.
5. Present d'ahir, d'avui i de sempre. Argila blanquinosa al voltant d'Alcoi.
6. Adoptar per principis. Rèptils amb un destí incert. Enceta la llonganissa.
7. Monedes d'or per pagar l'àpat del migdia. Vuit de l'any de la picor.
8. A les d'escarbat. Carregar de vi a més no poder.
9. A bodes les conviden. Secció perifèrica.
10. Pas lleuger cap a l'estable. Girar quan refila el cometí.
11. Xafardera a l'hora de fer la bugada

Solució:

Sopa de lletres

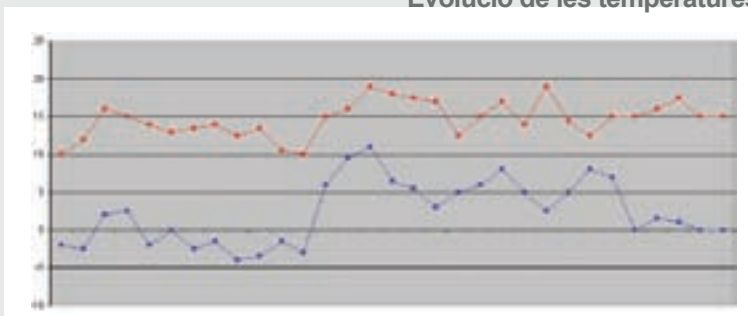

martell
alicates
serjant
corbadora
trepant
soldador
centenella
tissors
barrina
gaveta
xerrac
paleta

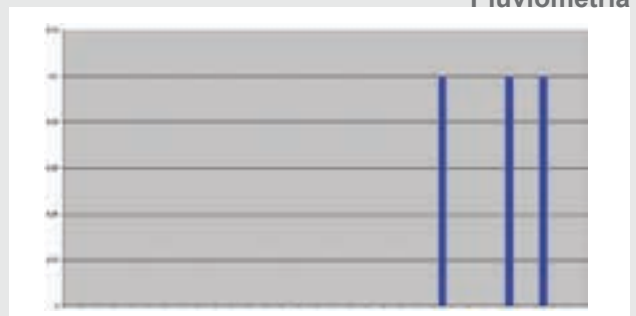
El temps

Evolució de les temperatures i pluviometria. De l'1 al 31 de desembre de 2012

Evolució de les temperatures

Pluviometria

CONCERT MUSICAL

Teatre de Salt

7 de febrer a les 8 del vespre

a càrrec del
Grup Musical **CALIDAE**

- música catalana, americana i clàssics populars -

Organitzen:

**Casal de Jubilats i Simpatitzants
de Salt**

Entrada gratuïta sense donatius

Col·laboren:

